

REALITATEA

ilustrată

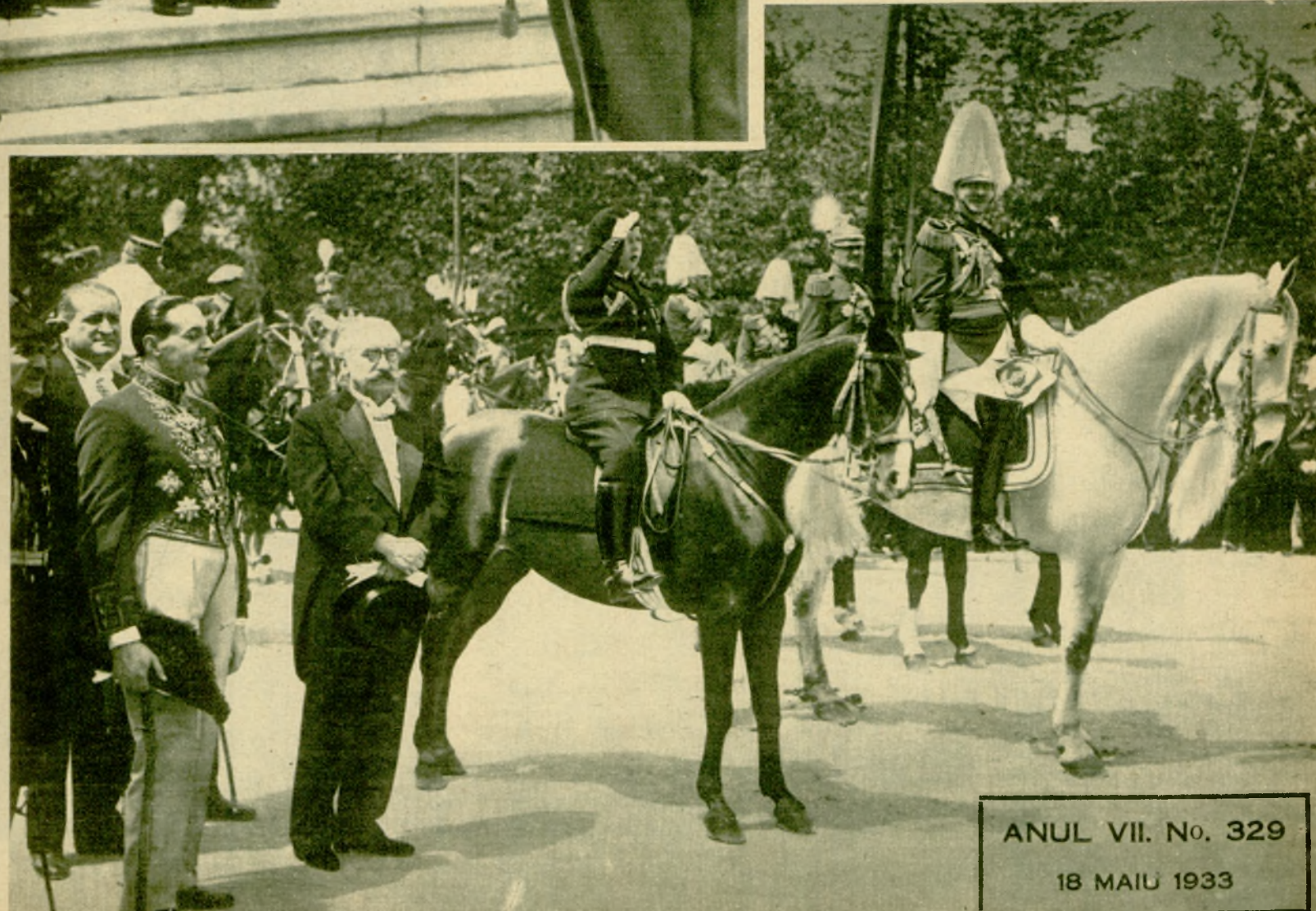

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Foto-Berman

CE MAI
ARBĂTOAREA
TREGIRII
EAMULU!

ANUL VII. No. 329
18 MAIU 1933

ROBII în tunelului

În vremea veche canalele erau curățate de robi și de pușcăriași. rîași.

Sunt și azi robi moderni, cari — pe când noi ne preumblăm respirând aerul primăvăratec și ne bucurăm de reînvierea naturii — ei trebuie să intre în bezna plină de miasme ucigătoare, a catacombelor bucureștene.

TOTI afară! Se simte „gazul dulce”! „Repede afară!” — răcni cu voce puternică șeful de echipă al lucrătorilor-canalagii.

Din bezna canalelor, ce se ncrucișau sub pământ, văzui umbre de oameni alergând spre camera de imbinare subterană, unde mă aflam. Erau lucrători cu cisme de cauciuc — lungi cât piciorul — și combinezoane largi, ținând în mâini felinarele lor electrice, care în întunericul bolților betonate, apăreau ca niște licurici.

„Repede! Sus!” ordonă energic șeful de echipă. „Urcă-te și d-ta, domnule” — adăugă el, luându-mă de braț și ducându-mă grăbit spre gura de esire.

Incepui să mă cațăr pe scoabele de fier, prinse în peretele vertical al tunelului; o făceam contrariat și plictisit. Împreună cu colegul fotograf, eram primii reprezentanți ai presei, cari ne coboram în labirintul din subsolul Bucureștilor. Speram să facem o anchetă interesantă și acum planul se zădărnicia.

„LIPSEȘTE UN LUCRĂTOR!”

După mine eșise și șeful de echipă, începând să-și numere lucrătorii:

— Sunt numai nouă! Lipsește unul... Repede, ridicăți toate capacele camerelor de vizitare vecine,

Sus: Prevăzuți cu cizme înalte, de cauciuc, lucrătorii străbat labirintul subteran, cu felinarul în mână.

Dreapta: Desfundarea unui canal „cu găleata”.

Jos: Curățirea unei guri de canal, cu un aspirator special, montat pe o autocisternă. (Fiecare din aceste aparate a costat câte 1.000.000 lei).

ca să se ventileze” — spuse el. — „Eu mă cobor jos, să văd ce-i acolo... Pregătiți funia” — mai strigă el, dispărând în fund.

Unul dintre lucrători însoți pe șef în această nouă expediție, care devenise acum primejdioasă. Plini de grijă, toți ceilalți erau îngrămădiți la gura canalului. Dăduseră drumul, în adâncime, unui capăt al funiei. Cellalt capăt era înfășurat de scripetele macaralei, înțepenită pe stradă, deasupra „camerei de vizitare”.

Peste un minut văzurăm, — în fund la o adâncime de zece metri sub nivelul străzii, — apărând pe cei de acolo, cari aduceau corpul lucrătorului... dispărut... Il legaseră de subsiori și pe când îl trăgau în sus, apa se scurgea de pe dânsul. Înțelesei, că pierzându-și cunoștința, răzuse în mocirlă. Era un noroc că nu se înecase...

Fu întins repede pe trotuar cu

Accidentele se petrec mai rar, este adevărat. Totuș amenință în orice clipă pe „sobolii canalelor”, ca o sabie nevăzută a lui Damocles.

— Într'o zi — îmi spune un lucrător — intrasem o echipă de opt inși, într'o gură de canal din str. Bibescu Vodă. Aveam de scos mărul strâns acolo”.

— De ce nu se scoate mărul cu tubul gros al autocisternei, pe care am văzut-o lucrând foarte repede, activată de pompa ei pneumatică? — am întrebat. — Ce nevoie este să vă primejduiți sănătatea și să intrați în duhoarea grea de jos?...”

— Autocisterna nu poate trage mărul dela o prea mare adâncime sau

Jos: O întreținere de canale, sub o arteră principală a Capitalei.

față în sus. Livid și cu ochii închiși, înspira milă și groază.

Doi lucrători—obiceiuiți, se pare, cu asemenea întâmplări — îl apucară cu putere de câte un braț, începând să i le miște în mod ritmic. Brațele erau apropiate, simultan, cu coatele de piept; apoi ridicate și întinse deasupra capului. I se făcea respirație artificială.

Unul ingenuchie lângă corpul tovarășului neînsuflețit și puse urechea în dreptul inimei.

— „Dați-i mereu înainte, că trăește!” — spuse el celor cari mișcau brațele.

Fața vânătă, a celui culcat pe troțuar, începu să se lumineze treptat... Peste un minut respirația își relua mersul normal... La un moment dat, accidentatul deschise ochii, spre marea bucurie a celor de față și începu chiar să zâmbească.

— „Du-te dracului, mă, că ne-ai speriat!” — îi spuse râzând unul.

— „Să te ceri la lucru afară... că ești slab, bre!” — adăugă altul. — „Tu ești bun la autocisterne sau la alte treburi, nu să ne'ncurci p'aci!”

CE-I „GAZUL DULCE”?

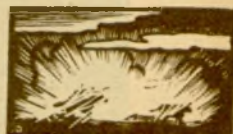
E natural ca cititorul să ne pună întrebarea de mai sus, în urma scenei, ce am povestit. Și ne-ar mai putea întreba: asemenea accidente se întâmplă des?

E lesne de înțeles, că atmosfera din canale nu este uniformă în tot cuprinsul rețelei, după cum ar fi, de pildă, într'o mină de cărbuni. Totuș și în canale se găsește uneori gazul „grisou”, care provoacă explozii prin mine. El e amestecat aci cu hidrogen sulfurat și alte gaze, după cum canalele sunt într'un cartier sau altul, adică în apropiere de unele fabrici sau de altele. Gazele se nasc din fermentarea mărului, care conține hidrocarburi și în genere substanțe organice. „Gazul dulce” nu are deci o compoziție constantă; totuș când conține metan (gaz grisou) și hidrogen sulfurat, e toxic și inflamabil.

Lucrătorii dela uzinele comunale nu au voie să intre în canale cu lumânări, etc. Pentru acest motiv sunt prevăzuți cu lămpi electrice, ce au baterii portative. Pentru preîntâmpinarea exploziilor, aceste lămpi sunt mai bune decât lămpile sistem Davy, care se întrebuințează prin mine.

TOTUȘ UNEORI SUNT INCENDII IN CANALE!

Cei ce se preumblă prin fața vitrinelor din Calea Victoriei, ori trec cu automobilul sau tramwayul pe străzile orașului, nici nu bănuiesc că sub picioarele noastre, în întunericul rețelei subterane, furnică sute de lucrători, muncind harnic sub apăsarea înăbușitoare și amenințătoare a „gazului dulce”.

Stg. sus: Colaboratorii noștri, d-nii Al. F. Mihail, (în dreapta) și I. Berman (fotograful) îmbrăcați în costume speciale de lucrători, părăsesc canalele, unde au făcut ancheta de față; sus: La gura camerei de vizitare.

din depărtare. Deși e foarte practică și lucrează minunat, totuși o întrebuițăm numai la curățitul gurilor de la rigolele trotuarelor, cari nu sunt adânci.

— Ei, și ce s'a întâmplat în strada Bibescu Vodă?

— Intrasem, cum am spus, opt inși... Deodată a strigat unul — cași astăzi:

— „Ești repede, că se simte gazul dulce!” Am dat buzna afară cu toții și acolo am început să râdem. Un tovarăș mai mualit începu să-și bată joc:

— „Mă, da fricoși mai sunteți... Ce ați fugit așa? Nu era nimic!... Și dacă miroase nițel... ce-i? Așa-i mirosul naturii al canalului” — spuse el râzând.

— „Ce tot faci pe grozavul? Dar tu n'ai fugit?”

— „Eh! Ca să mai râd de voi. Iaca... mă cobor din nou.”

Și intră în camera de vizitare, fluerând un cântec vesel.

Îl mai auzirăm strigând de jos:

— „Huo! Fricoșilor!”

Fu urmat și de un al doilea tovarăș. Mai începu să se coboare și lucrătorul Ion Onuț, care era acum cățarat, pe scobă, cam pe la mijlocul peretelui. Ceilalți însă stăteau la gând.

— „Haide, mă! Mai iute. Uite mi-aprind și o țigare, că mi s'a urit de când vă aștept...”

În clipa următoare izbucni o flacără prin gura canalului și se auzi o bubuitură grozavă. Pământul, de sub picioarele noastre, se cutremură. Capacele grele de fontă, de la gurile din apropiere, fură aruncate în sus, la mare depărtare. Deasemeni fu aruncat afară și corpul lui Ion Onuț, cu hainele în flăcări. Câtiva alergară spre dânsu', acoperindu-l cu o mușama, spre a-l stinge.

— „Pe ceilalți doi i-am scos morți!”

„Ion Onuț s'a ales cu arsuri pe față și pe mâini. După ce a stat câțva timp la spital și s'a vindecat, a intrat iar la lucru. E și astăzi în serviciul uzinelor co-

munale” — mi-a spus informatorul meu.

De altfel e ciudat că, cu toate aceste accidente — ce-i drept, foarte rare — totuși lucrătorii nu se plâng.

— Nu-i grea munca în canale! — spun ei. — Totul e să te deprinzi...”

Însă nevestele vorbesc altfel:

— De multe ori, când vine bărbatul meu acasă, spre dimineață, e învinețit și tremură... Trebuie să pun toate foalele pe dânsul, să deschid ferestrele... Cum să fie munca lipsită de primejdie — îmi spune femeia — dacă în canale se varsă toate lăturile de pe la fabrici, spitale... de pe la casele tuturor bolnavilor din București?! În duhoarea canalelor plutesc mi-azmele oficii și ale tuturor bolilor molipsitoare... Nici vorbă că se scurtează viața lucrătorilor de acolo...”

AUR ÎN CANALE!

— „Pentru că aci e „gazul

dulce”, mergem să lucrăm acum în cartierul canalelor „cu prispă”, unde se găsește bani și juvaericele și pe unde intră șomeurii...” — îmi spuse un lucrător. — „Voiți să mergeți cu noi?”

Aprobai.

Intrarăm în camera dosnică a unei prăvălii din apropiere, unde-mi scosei cismele enorme de cauciuc și „combinezonul”, rămânând cu hainele mele civile. Apoi pornirăm spre cartierul subteran, unde au pătruns, în timpul grevei dela C. F. R. cei doi șomeuri botezați „sobolii canalelor”, — pe cari i-am descris la timp — și cari fiind luați drept bolșevici — atentatori, au alarmat și pus pe urma lor, o noapte întreagă, autoritățile din București.

Cu alt prilej vom desvălui tainele acelor, cari caută aur prin canale.

ALEX. F. MIHAIL

Excursiile noastre

CONSTANȚA-MAMAIA

20—21 Mai

Prețul 570 lei

Plecarea Sâmbătă din București.

Incuartiruirea la Hotel Palace.

Hotel și masă de prim rang.

Plimbare cu autocarele la Mamaia, plaja cea mai frumoasă a României. Vizitarea stabilimentelor de băi.

Inapoierea la București, Duminică seara, cu rapidul.

CONSTANȚA-BALCIC

20—21 Mai

Prețul 860 lei

Plecarea din București Sâmbătă 20 Mai.

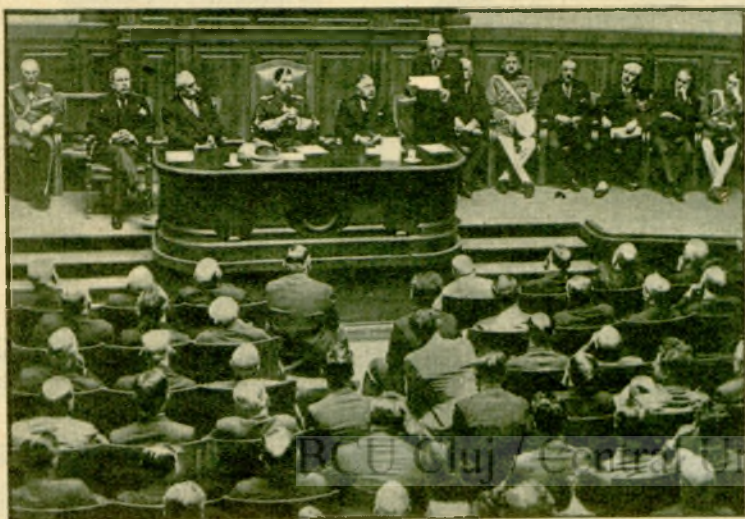
Incuartiruirea la Hotel Palace.

Duminică, plimbare cu automobilele pe litoralul mării până la Balcic.

Vizitarea Capului Caliacra, a Coastei de Argint și a Palatului Regal dela Balcic.

Inapoierea cu automobilele la Constanța.

Seara sosirea la București cu rapidul.

Săptămâna trecută s'au împlinit 40 de ani de la întemeierea Fundației Universitare Carol I. Cu acest prilej s'a organizat o grandioasă festivitate, la care au luat parte Suveranul, membri ai guvernului și oficialitatea. Fotografia noastră din stânga reprezintă un aspect al sălii de sedințe din Fundație. D. prof. univ. Al. Tzigara Samurcaș, rectorul Fundației Universitare Carol I, ținând discursul festiv, iar cea din dreapta pe Regele Carol înconjurat de membrii guvernului, părăsind clădirea Fundației și pornind pe jos spre Palatul Regal.

Ondulații Naturale fără frizer, acasă, ușor, oricând, durabile, fără cheltuială cu boneta onduloare „Ondula”. Cu fixativ lei

140. Model nou 2 bucăți lei 260. Depozit „Opac” Gal. Blanduziei etaj) str. Doamnei 7 București.

Mare succes: EUROPOLIS, roman de Jean Bart.

...m'a interesat extrem. Este o lume nouă, foarte interesantă și tratată de un romancier nu de un povestitor.

„Europolis”, are intrigă, mediu, personagii, mai ales cele două femei... G. Ibrăileanu Editura „Adevărul”. Lei 90.

După o scurtă vacanță petrecută în Elveția, Marele Voevod Mihai s'a înapoiat în țară, fiind întâmpinat în Gara de Nord de Suveran și de membrii guvernului. În fotografia noastră vedem pe Regele Carol și pe Marele Voevod Mihai pornind în automobil spre Palatul Regal.

Fotografii Berman-Realitatea

CEL MAI DRAMATIC ROMAN AL FOAMEI

„COPII FLAMANZI”

Povestire din Rusia Sovietică de Alex. Nevierov

De vânzare la toate librăriile și depozitarii de ziare. Prețul 20 lei

Alegerea unei Creme de Frumusețe

Nu Doamnă, nu voiți o cremă care să se încălzească sau să se răcească. ATUNCI, alegeți o cremă sănătoasă, irigată, nici uscată, nici grasă, o cremă pe care o prescrie corpul medical

o cremă care inviorează care va ține pudra Dv., o cremă riguros igienică. Nu aveți de unde alege Doamnă adoptați

CRÈME SIMON
PUDRĂ SIMON
SĂPUNUL SIMON

Această pereche din epoca de piatră a fost expediată de muzeul științific din New-York, la expoziția din Chicago. Simpaticii călători au parcurs distanța cu avionul și în fotografia noastră îl vedem pe controlorul companiei aeriene, vizându-le biletele de parcurs.

Profesiuni bizare

Un proprietar de cinematograf din New-York, a găsit un mijloc original de a face reclama spectacolelor sale.

Anume, a angajat un număr oarecare de șomeri, lipsiți atât de mijloace, cât și de podoabe capilare și pe cheliile lor a pictat reclama localului său.

Oamenii purtători ai acestei reclame, sunt obligați să meargă pe stradă cu capul în jos și intră prin toate localurile importante.

America...

BCU Cluj / Central University Library Cluj

UN CONCERT DE GALĂ IN CAPITALĂ

D-ra Antoinette Trandafirescu-Eremie, minunata, soprană dela opera „Diana” din Milano și laureata concursului muzical dela Viena, va da un concert în Capitală Sâmbătă 20 Mai crt., în sala Dalles, din Bd. Brătianu, cu concursul d-lui Gh. Ștefanovici, tenor la Opera Română și al d-nei Margueritte Emandi (pian) Programul extrem de interesant, promite un spectacol excepțional.

Foto Wells

BARBATUL PERFECT

Reproducem mai sus tipul desăvârșit al artistului de cinematograf, așa cum îl vede un mare regisor american. Pentru a avea un fizic plăcut, actorul trebuie să aibă părul lui Dick Powell, ochii lui Bryan Aherne, gropițele din obraji ale lui Clark Gable, surâsul lui Richard Arlen, bărbia lui John Boles și statura lui Garry Cooper.

Rugăm pe cititoarele noastre să examineze cu atenție această reconstituire și de binevoiesc, să ne comunice și nouă, dacă tipul acestui „bărbat perfect” le este pe plac.

Un eveniment pentru copii și tineret! AVENTURILE LUI GUGULICA de Mona Rădulescu, cel mai frumos roman pentru copii, conține numeroase ilustrațiuni în culori. Editura „Adevărul”. Lei 25.

Vin muștele!

Distrugeți-le cu FLY-TOX, căci ele propagă boalele cele mai primejdioase.

Închideți ferestrele și ușile. Pulverizați cu FLY-TOX de 6-8 ori • După un sfert de oră adunați muștele moarte și ardeți-le

PLĂCUT
PARFUMAT

FLY-TOX

LA BANCHET

— „Ai petrecut bine la banchetul de aseară?”
 — „Mizerabil, amice...”
 — „Cum adică... nu era mănecarea bună?”
 — „Din contra, excelentă... dar m'au așezat alături de o doamnă cam sașie și nu știu cum, dar mânca mereu din farfuria mea”...

INTRE ORBI

— „Hei, Costică, ce bine-mi pare că te întâlnesc!! E cam mult de când nu ne-am mai... văzut...”

LA FARMACIE

— „Imi recomandați acest narcotic? Este chiar atât de bun?”

— „Domnule, efectele sunt atât de sigure, încât la fiecare sticlă de narcotic, oferim gratuit și câte un ceas deșteptător.”

EXEMPLU

— „Na, pungașule, să te înveți minte, să mai bați și altă dată pe unul mai mic ca tine”.

BUNA DISPOZIȚIE

— „Popescule, ce e asta? Toată ziua stai și-mi flueri în prăvălie, par'c'ai fi la câmp. Nu ți-e rușine?”

— „Iertați-mă, dar credeam că vă va face plăcere să mă vedeți bine dispus, cu toată leafa mizerabilă pe care mi-o dați.”

Cum trebuie să procedeze amatorul, care vrea să obțină un portret frumos, la un pictor modernist.

S.M A R E Ș DENTIST

Diplomat din Paris
 Bulevardul Maria, 29
 (Stația de tramvai Suter) Telefon 3.71.29
 Execută cu prețuri foarte convenabile:
 Coroane și punți de porcelan, aur, platină și aur alb
 Denturi cu placă și fără placă
 Dinți de porcelan și aur cu șurub. Plombe de platină, aur și porcelan la culoare.
 dinților naturali.
 Extracțiuni absolute nedureroase
 Consultațiuni: Dimineața cu ore reținute
 — și 3 — 8 d. a. —

A apărut:

LOCUL UNDE NU S'A ÎN-
 FĂPLAT NIMIC, roman de
 Mihail Sadoveanu. Editura „A-
 devărul”. Lei 60.

Natura ți-a fost ingrată:
 Nu ți-a dat
 nervi tari.

Dela rezistența lor
 atârnă succesul în
 lupta crâncenă a
 vieții!

Folosește tabletele

Bromurai
 «Knoll»

E un preparat de valeriană com-
 plect inofensiv, cu efect mărit.
 Se găsește în farmacii și drogherii
 în tuburi cu 10 și 20 tablete.

Bajadere

ULTIMA
 NOUȚATE

LEI **39** MTR

LA VULTURUL DE MARE
 CU PEȘTELE IN GHIARE

Theodor Atanasiu & Co

STR. BAZACA 1 STR. CAROL 76-78-80-82 STR. HALELOR 21

Citiți „LECTURA” care a apărut azi

GOANA DUPĂ BĂRBAȚI

Femei la mezat în Statele Unite

VANZAREA la mezat a femeilor a fost cunoscută din cele mai vechi timpuri. În „Agora” la Atena, târgul de sclave era urmărit de o mulțime de amatori. Alfăm din „O mie și una de nopți” că sclavele erau licitate în piață de către samsari.

În zilele noastre nu se mai vând sclave albe, negre sau galbene. Samsarul cotindă acum din familie în familie oferind spre vânzare sclava modernă, care este fata de măritat. Adeseori cumpărătorul primește drept răsplată: zestrea. Cu toate astea clienții sunt foarte pretențioși.

În Statele-Unite criza a lovit greu familiile din burghezia mijlocie. Unii părinți și-au văzut scăzute lefurile la minimum, reducând și ei la rândul lor suma lunară ce se cuvenia fiicelor lor.

Plictisite de-a mai aștepta un bărbat problematic, iar din cauza șomajului neputând ocupa o slujbă, care să le îngăduie a fi independente, fiicele Unchiului Sam au recurs la un procedeu original.

Prin marile cotidiane — se știe că presa de peste Atlantic este dornică de noutăți senzaționale — tinerele fete fâgăduiesc mâna celui mai darnic concurent.

În aceste anunțuri ele își laudă calitățile, publică vârsta, fotografia, cerând candidaților la căsătorie să depună o parte din suma totală. Licităția matrimonială este deschisă, fata fiind propria-i prețuitoare.

Motivele care îndeamnă tinerele fete de-a întrebuița mijloace atât de curioase, sunt adeseori din cele mai onorabile.

Tânăra Gertrude Shroder, din East Liberty, neavând de lucru, trebuia să asigure existența unui tată orb. Făgădui printr'un anunț să se căsătorească cu cel care va plăti suma de 8000 de dolari. Înainte de a veni în fața ofiterului stării civile. După multă insistență un ziar din New-York îi publică anunțul.

Se prezentară numeroși candidați, dintre cari Miss Shroder alese pe un anume Smith, care plăti printr'un cec datoriile făcute de familia Shroder.

Smith pretindea că este bogat. Vorbia despre proprietățile sale, despre yachtul său și despre numeroase alte averi. Din nefericire cecul fu înapoiat cu mențiunea „neacoperit”. Inșelătorul a fost arestat, iar domnișoara Shroder și tatăl său au recurs la intervenția unei instituții caritabile, care-a procurat felei un serviciu, iar bătrânului infirm un adăpost într'un azil.

Acest ciudat anunț matrimonial a fost urmat de altul. Miss Felsh, câștigătoarea unui concurs de frumusețe, a pretins pentru căsătorie 6.500 dolari. Suma aceasta urma s'o întrebuiințeze pentru studiile fraților ei.

A primit 73 răspunsuri. Printre „soții” în perspectivă se aflau fermieri, artiști, fotografi, ingineri și un ofițer.

Licităția se sfârși repede. Un samsar de imobile din Troy se hotărî să deburseze suma de 7500 dolari, înainte de ceremo-

nia nupțială. Totul părea hotărât, dar Miss Felsh nerespectându-și cuvântul, fugi în tovărășia unui băiat frumos, pe care-l iubia la nebunie, care însă n'avea decât atât cât trebuie pentru un inel de logodnă.

Miss Mary Clowes, o brunetă fermecătoare, în vârstă de 21

După aceste două oferte, urmără altele, pornind dela fete tinere dornice de a-și asigura cu bani puțini, o reclamă gălăgioasă. Cu toată descrierea amănunțită a frumuseții lor și micșorarea pretențiilor bănești, ofertele au rămas fără răspuns.

Unul din aceste anunțuri a

sistem de a-și creia o situație.

Pepsy Pepergal, boxeur tânăr, bărbat frumos, se oferă pe piața matrimonială pentru suma de 20.000 de dolari. Făgăduia să-și apere și să-și respecte soția, dar nu sufla o vorbă despre starea sa materială.

Cu toată vitejia de care a dat dovadă, anunțul tânărului Pepergal a rămas fără răspuns.

În Europa n'am ajuns la asemenea licitații, anunțurile matrimoniale sunt rânduite totdeauna la „Mica publicitate”, ascunzându-se, rușinate par'că, în ultima coloană a marilor cotidiene.

Ar fi interesantă o anchetă asupra rezultatelor pe care le au anunțurile de căsătorie la „Mica publicitate”. Această anchetă va forma poate obiectul unui articol viitor.

Se pare că în majoritatea lor rezultatele sunt sau triste sau comice.

Tot zeul Cupidon rămâne cel mai mare și mai fericit „samsar de căsătorii”.

P. D.

ZGÂRIE - NOURII

Citim în „New-York Times” următoarele:

„O descoperire care nu este lipsită de interes, s'a făcut de către arhitecții americani, și anume: locuitorii etajelor superioare din zgârie norii din New-York, profită în fiecare zi de o oră suplimentară de soare.

Într'adevăr, când soarele apune după colinele înalte, situate la Estul fluviului Hudson, o umbră limpede apare pe fațadele imobilelor aflate cu fața spre apus. Această umbră se ridică cu o iuțală de cincisprezece centimetri pe secundă. Pentru o clădire imensă, cum este Wollworth Building, care are o înălțime de 238 metri, umbra are nevoie de 26 minute, pentru a se ridica dela bază până în vârful clădirii. După apusul soarelui, etajele superioare sunt luminate încă, timp de o jumătate de oră, lumină de care nu beneficiază locuitorii primelor etaje.

Se prevede că etajele superioare vor fi preferate. Numai dacă ascensoarele vor funcționa regulat...”

A apărut pagini din istoria contemporană a României 1881-1916, MIȘCAREA SOCIALISTĂ, 1881-1900, de I. C. Atanasiu. Un volum de 450 pagini su numeroase fototipii și fac-similuri. Editura „Adevărul”. Lei 80.

Miriam Hopkins, adorabila actriță a „Paramount”-ului.

ani, extrem de exigentă, primi numai patru sute răspunsuri la anunțul ei. Cu toate că cerea o sumă respectabilă, 10.000 dolari (un milion și jumătate lei), cea mai mare parte din răspunsuri erau lipsite de seriozitate. Un infirm din Baltimore se pregătea să plătească suma cerută, dar întâmplarea făcu ca anunțul să cadă sub ochii prietenului ei din copilărie, care se căsătorii cu ea, cu toate că nu avea cei 10.000 de dolari.

avut ca urmare un proces corecțional. Miss Ruth Miller din New-York se oferise pentru suma de 1000 de dolari. Bucătarul japonez Suekezi Suzuki răspunse că primește oferta. După primirea sumei, frumoasa fugi la Boston, înainte de celebrarea căsătoriei. Fiind arestată de poliție, înduplecă pe îndrăgostit să retragă plângerea.

Urmând pilda fetelor și tinerii bărbați încercară acelas

*Intreținți
părul
întrebuițând*
**PETROL
EGGER**

VICHY-CELESTINS
RINICI - BAȘICA - GUTA - DIABET - ARTRITISM
VICHY GRANDE-GRILLE
VICHY HOPITAL

Solita fișă a
aparaturii bilor
Afecțiunile stomacului
și ale intestinelor

Sus: D-nii Mihai Popovici și Puia Dumitrescu, în loja regală, la defilarea de pe șoseaua Jianu.

10 MAI

St. sus: Regele Carol vorbind înainte de defilare, cu d-nii mareșal Prezan și general Samsonovici, ministrul apărării naționale; dr.: Defilarea ofițerilor fără trupă, din garnizoana București.

Defilarea de 10 Mai, care s'a făcut în București pe șoseaua Jianu, a avut loc în prezența Suveranului, a Marelui Voevod Mihai, a ex-reginei Elisabeta a Greciei, a membrilor guvernului și ai corpului diplomatic, a ofițerilor generali și a înaltelor oficialități administrative.

(Foto-Berman-Realitatea)

Stânga: Defilarea școalei de ofițeri de infanterie din București.

Stânga sus: Regele Carol discutând cu ex-regina Elisabeta a Greciei, înainte de începerea paradei.

Dreapta sus I: Defilarea școalei de medici și farmaciști ai armatei.

Dreapta sus II: Cercetașii României (cohortele din Capitală și delegații din toată țara) au defilat prin fața Suveranului.

Sus: Defilarea regimentului de gardă No. 6 „Mihai Viteazul”.

Dreapta jos: Gardienii municipiului București au defilat sub comanda d-lui colonel Gabriel Marinescu, prefectul poliției Capitalei. (În stânga).

CIUDĂTENIA la animale

FEMELELE PATRUPEDE și Progeniturile lor

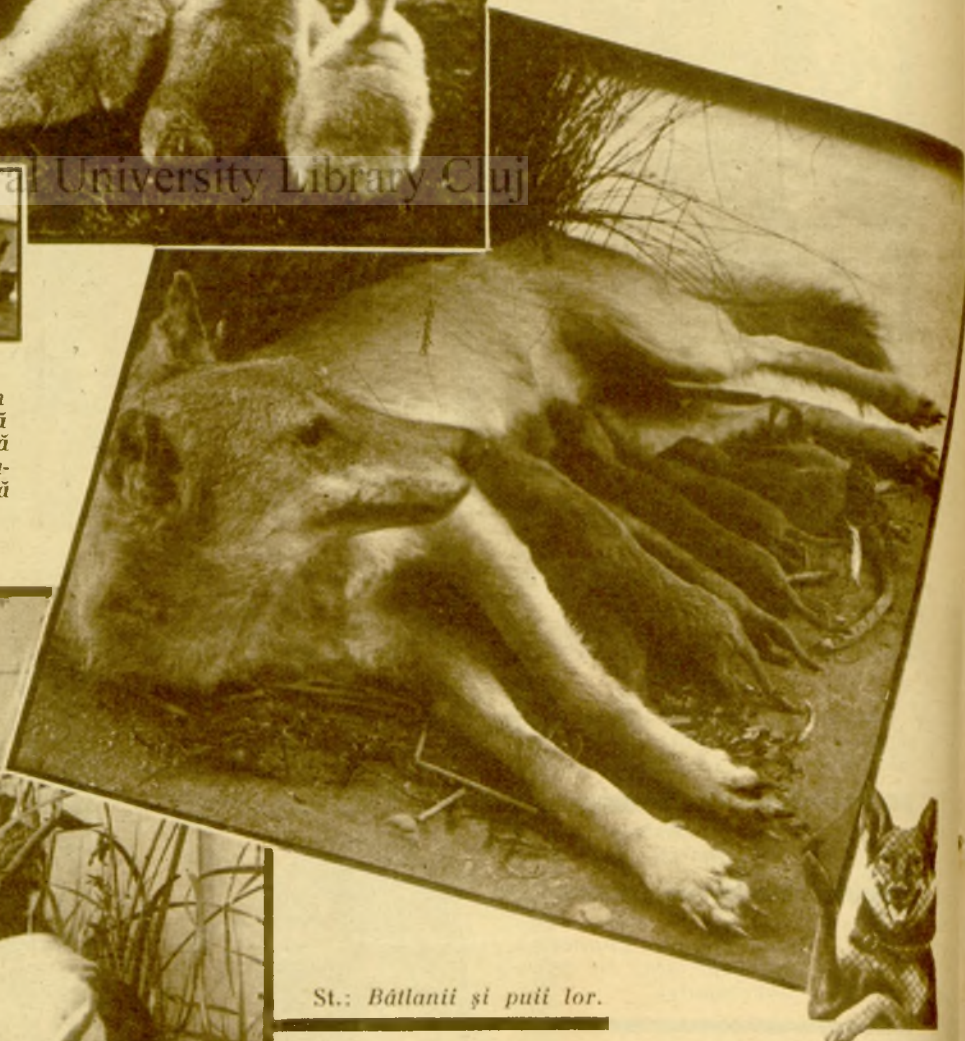
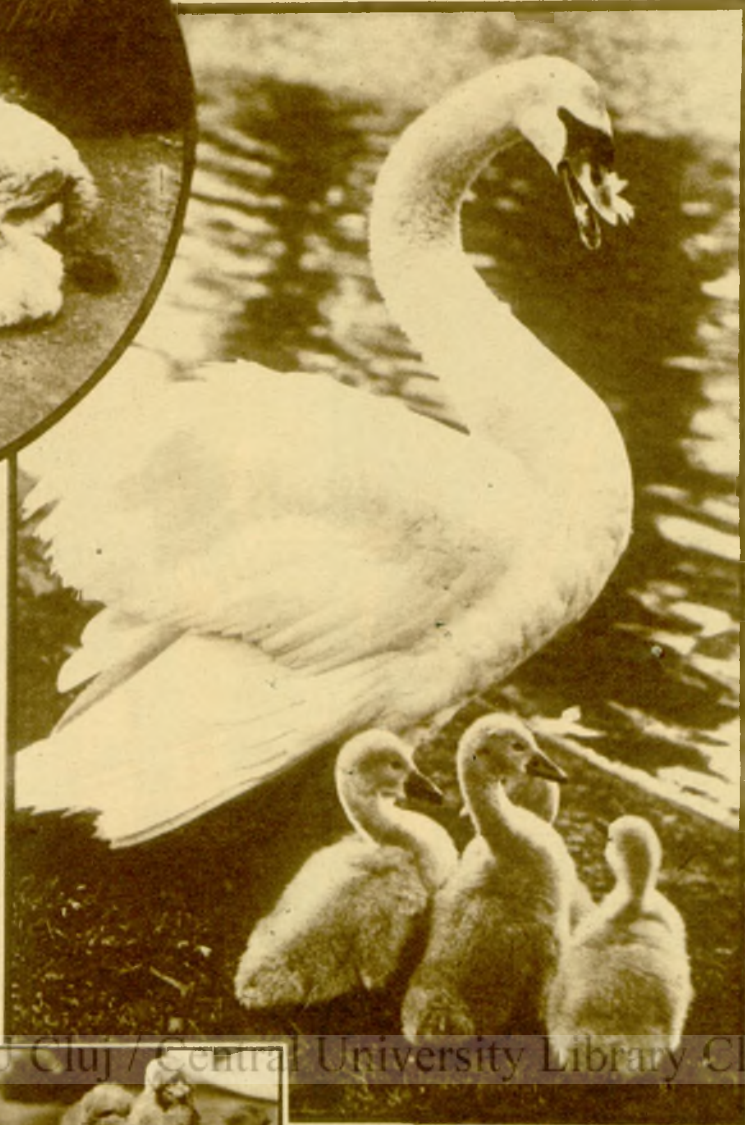
In cele ce urmează un colaborator al nostru desvăluie câteva ciudățenii din viața animalelor.

CEA mai mare parte din părinți își dau seama de responsabilitatea ce-și asumă prin nașterea unui copil. Ce să spunem atunci de responsabilitatea animalelor, care sunt nevoite să lupte cu pericolele junglei și cu celelalte, cărora le sunt expuse neîncetat puii? Mai mult încă, trebuie să facă față unor nevoi necunoscute de oameni. In lumea animalelor, numai mama are sarcina de a-și hrăni puii, tatăl neputându-le nici un interes, sfâșiindu-i uneori, din inconștiență.

La anumite animale, dragostea maternă este extrem de dezvoltată. Și naturaliștii nu și-au putut explica de ce la alte animale lipsește cu desăvârșire.

Cu toate că puiul de om este considerat la naștere incapabil de a se apăra, totuși este mai bine înzestrat ca puiul cangurului, de pildă. Animalul acesta micuț, — după părerea naturaliștilor, fiind născut înainte de vreme — este atât de slab, încât mama sa îl vâără imediat în buzunarul abdominal, unde este apărat de orice pericol, timp de mai multe săptămâni, până când poate să se sben-

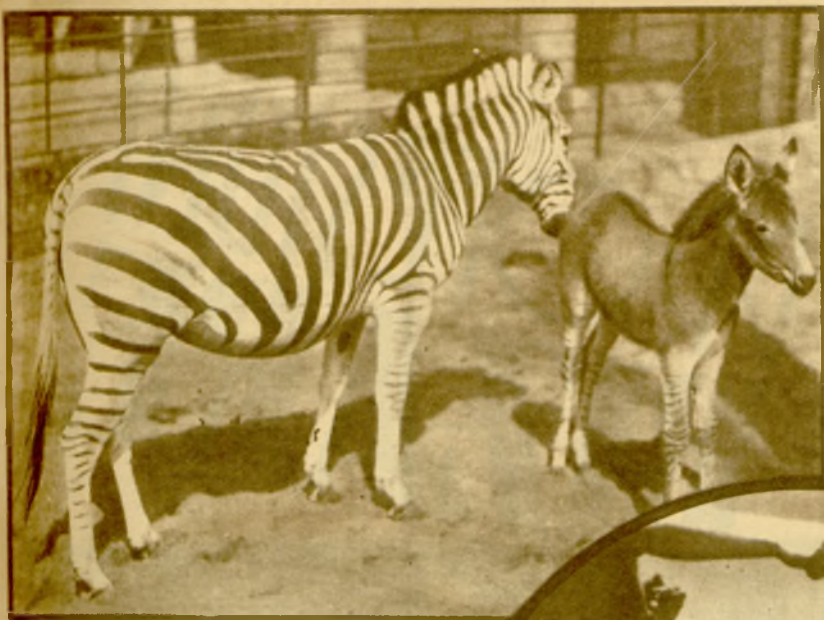
Sus în medalion: Un pui de cămilă lângă mama lui, Sus: O lebădă cu puii ei, pe malul apei. Dreapta: O leoaică alăptându-și puii.

St.: Bătlanii și puii lor.

Purtarea mamei-cangur ne uimește. In locul ei alte animale luptă până la moarte, decât să-și lase puii pradă dușmanilor. Unii biologi ne spun că, cangurii ca și cea mai mare parte din marsupiale, sunt animale degenerare, datând de cinci-sease milioane de ani.

Oposum-ul american face și el parte din familia marsupialelor, dar pare mai evoluat decât cangurul. Multe femele din această specie au buzunare abdominale, pentru mai mulți pui. Când această crește, nemaivând loc în acel spațiu strâmt, se urcă în spatele mamei lor, unde se simt foarte bine.

enormă. Dar instinctul de solidaritate la pinguini este atât de dezvoltat, încât atunci când mama-pinguin își lasă puiul singur, pentru a-i aduce hrană, cei din vecinătate vin să-l apere de primejdii.

Rasa aceasta de pinguini este foarte conștientă de responsabilitatea ce are față de progenitură și tatăl se alătură mamei pentru a-și apăra puiul. Aceste specii de pinguini sunt absolut monograme.

Pentru asigurarea hranei puilor se ocupă adeseori numai părințele lor.

Și bătlanii sunt monogami; unirea lor ținând toată viața. Doamna bătlan este o mamă minunată, care-și îngrijește puii cu multă atenție, stând ceasuri întregi pentru a le aduna peștele ce le servește drept hrană.

Femela focă își îngrijește singură puii. Focile duc aproape

Printre păsări întâlnim cele mai multe mame bune, afară de mici excepțiuni. Această relație privește pinguinii, din cari se cunosc treizeci de specii diferite.

Mulți din ei își au cuibul sub pământ, unde pot trăi la adăpost de pericole. Alții își fac cuiburile în aer liber, scongul fiindu-le dușmanul de căpetenie. Când unul din ei se apropie de vre-un cuib de pinguin, pentru a fura nouii-născuți a căror carne le place foarte mult, părinții lor, care trebuie să fie fataliști, îi privesc fără a face cea mai mică intervenție.

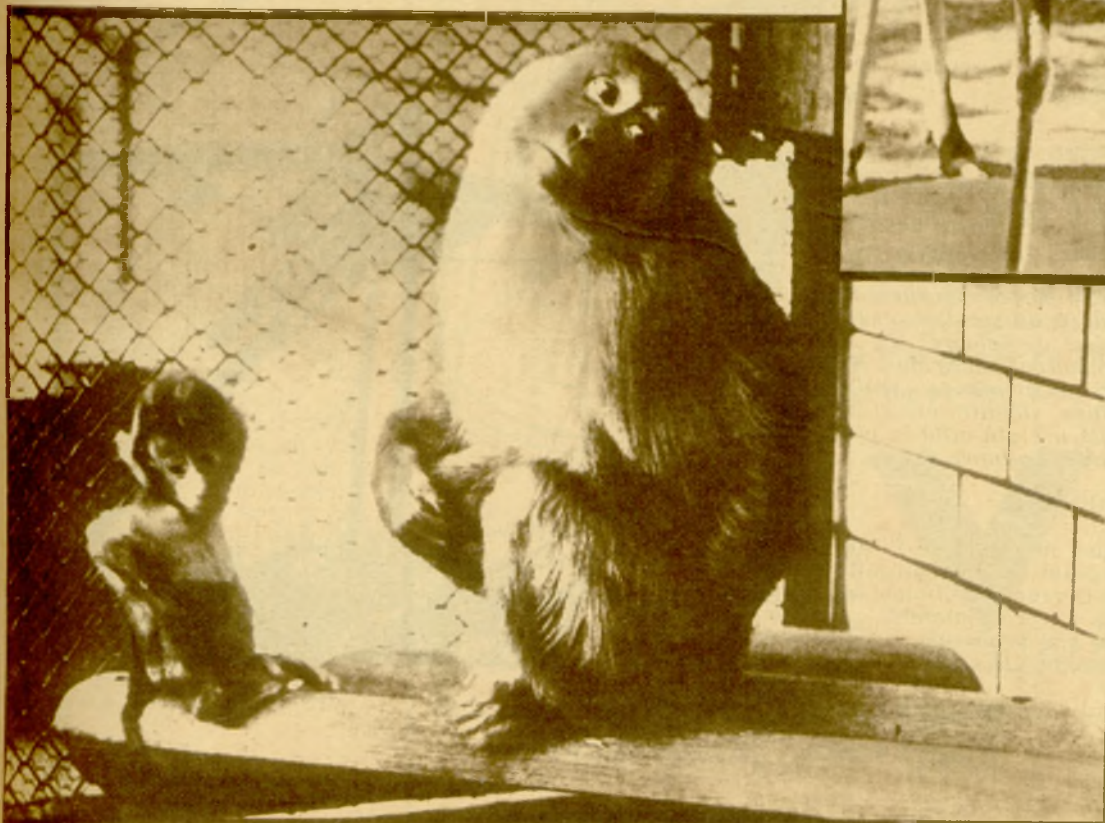
Cum pinguinii se numără cu milioanele, ne putem închipui ce măceluri se întâmplă prin cuiburile lor, unde se pot vedea mormane de cadavre de ale puilor lor.

Nu ne putem explica nepăsarea mamei-pinguin, față de puii săi, fiindcă este destul de puternică, pentru a se opune scongului, care este mult mai slab ca ea.

Cu totul altfel este regina-pinguin, care trăiește pe coastele pustii ale Antarcticului. Acolo timpul este atât de aspru, încât femela după ce naște puii, îi acoperă cu aripile pentru a-i încălzi și a-i pune la adăpost de intemperii.

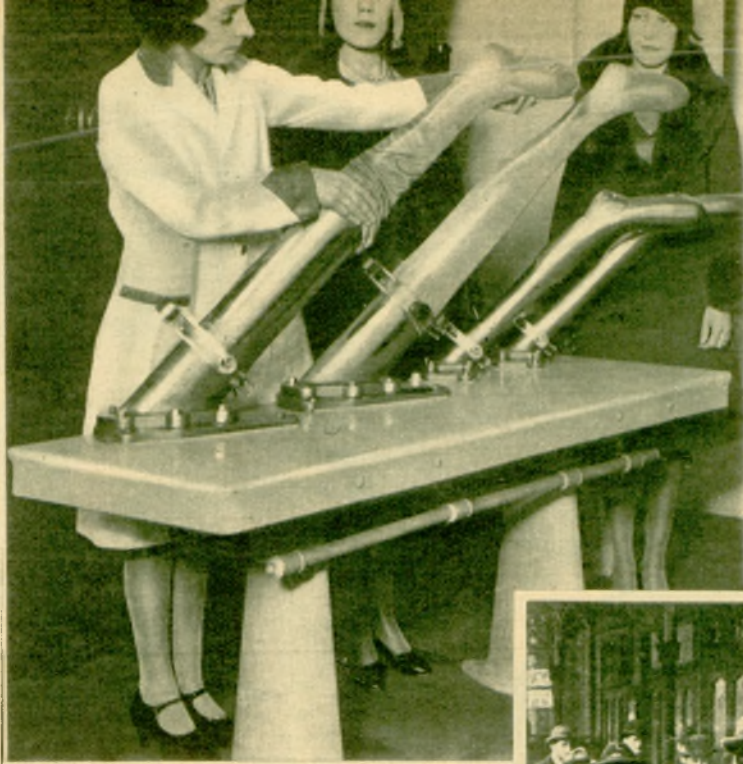
Cuibul nu și-l poate face printre ghețari, astfel că regina-pinguin se adăpostește cu puii săi la voia întâmplării. Clima este atât de aspră încât mortalitatea nouilor născuți este

Stânga sus: Un pui de zebra fotografiat în grădina zoologică din Berlin. Dreapta sus: Pușori de găină. Sus în medalion: Un pui de hipopotam. Dreapta: Antilopa și puiul ei. Jos: Prima încercare de a umbla, a unui pui de maimuță.

aceeași viață ca și strămoșii noștri din caverne. Toate femelele sunt proprietate exclusivă a celui mai mare și mai puternic dintre masculi, atât timp cât rămâne cel mai puternic. Ceilalți bărbați trăesc în două grupuri: una cuprinde declassații, nepuțințioși și bătrâni, iar cealaltă pe cei tineri.

Urangutanul femelă este o foarte interesantă mamă. După cum ne dăm seama de speciile din captivitate sau chiar din junglă, urangutanii sunt și ei monogami, semănând oamenilor prin felul cum îngrijesc de puii lor. Tatăl urangutan își păzește uneori puiul, pe când mama, care se teme de lipsa lui de atenție, îl înlocuiește imediat

PROFESIUNI BIZARE

OAMENII exercită câteodată profesii din cele mai bizare! Nu e vorba de acele expediții mărunte și atât de numeroase, care permit unor aventurieri să-și ducă existența de azi pe mâine, în situații echi-voce, ci de profesii regulate, care constituiesc o resursă onestă de trai pentru mulți oameni. Criza actuală care stăpânește tot globul, a făcut din lupta pentru existență o adevărată acrobație și a stimulat la maximum resursele de imaginație și de ingeniozitate ale omenirii, în căutarea pâinii de toate zilele.

Numărul profesiunilor s'a multiplicat astfel în proporții nebănuite și varietatea lor a devenit considerabilă.

CERCETĂRILE ȘTIINȚIFICE

IN activitatea industrială există o serie întreagă de îndelungate curioase, care cer multă trudă și răbdare, ocupațiuni monotone și migăloase, dar absolut indispensabile pentru progresul tehnic. Așa de exemplu, în industria textilă, foarte mulți specialiști sunt ocupați exclusiv să studieze cu ajutorul razelor ultraviolete, proveniența diferitelor pete ale țesăturilor, pentru a găsi în fiecare caz particular, soluția chimică adecuată.

Un american în slujba institutului agricol din Washington, are ca unică însărcinare obligația, să măsoare cu un aparat de precizie, gradul de umiditate al ierbei și al grâului.

Un altul are misiunea de a urmări itinerariul în vâzduh, al diverselor păsări călătoare.

Un medic yankeu este specializat în boalele... perlelor și-și petrece toată viața examinând aceste scoici.

HERALZI MODERNI

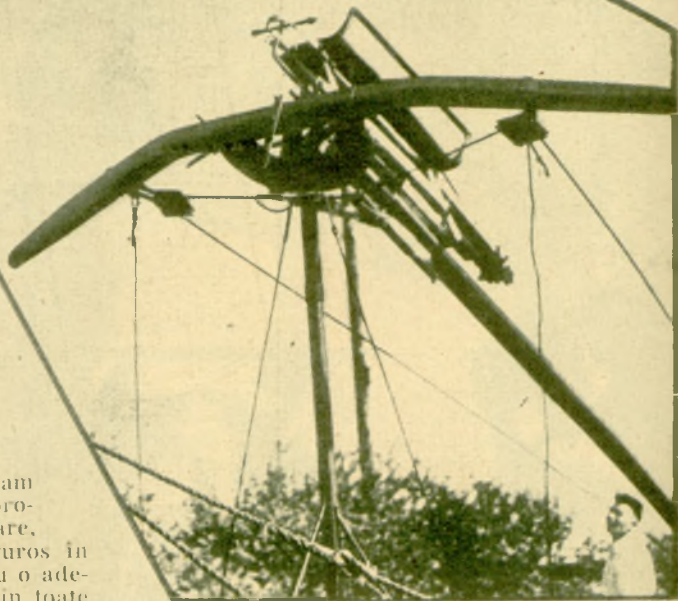
LA Londra se menține încă în veacul al 20-lea, o tradiție medievală. E vorba de „heralzi”, care străbat străzile orașului, răspândind în public cele mai diferite vești. Astăzi, vizitatorii metropolei britanice, sunt isbiți de aspectul bizar al unor heralzi moderni, un soi de crainici municipali, cari anunță cu o voce stridentă, — adevărat haut-parleur omenesc — cutare sau cutare comunicat, destinat să aducă un serviciu unei anumite persoane. Ati pierdut cumva un obiect de valoare? S'a rătăcit vre-un copil în oraș? Voiți să faceți ceva cunoscut publicului? E de ajuns să „închiriați” prin intermediul poliției, un asemenea „crainic-haut-parleur”, care vă execută după un tarif bine stabilit, orice comision. Heraldul nostru își va debita micul său discurs din uliță în uliță, până ce se întoarce cu obiectul pierdut, sau cu informațiunea dorită.

MAESTRUL DE CEREMONIE

NU de mult a murit în capitala Angliei, în vârstă de 73 de ani, William Knightsmith, un personaj unic în genul său. Knightsmith era de profesie maestru de ceremonie. Invitat la reuniuni oficiale sau particulare, el dirija și asigura stricta supraveghere a ceremonialului, atât de riguros în moravurile britanice. Avea avantajul unui glas sonor, pe care-l modula cu o adevărată artă. Cu autoritate și totuși cu discreție, el conducea pe oaspeți prin toate

Stg. sus: Vanzatoarea de ciorapi. Sus: Heraldii moderni, anunțând un spectacol, pe străzile Londrei. Jos: Omul proiectil, fotografiat în momentul când este aruncat de catapultă.

etapele unui banchet elegant și în absolută conformitate cu eticheta. Omul nostru încasa o taxă de 3-15 lire sterline numai pentru obligația de a stabili ordinea cea mai nimerită în succesiunea toasturilor. Nu permitea cuiva să aprindă țigara înainte de terminarea toastului în onoarea regelui. Knightsmith era neînduplecat față de cei cari încercau să-i violeze regulamentul. Nici un gentleman nu precupețea cheltuiala pe care o comporta prezența la o petrecere, a acestui neîntrecut maestru de ceremonii.

MIROSUL ȘI GUSTUL, SURSE DE BENEFICII

SUTE de mii de fete sunt întrebuințate în marile magazine ca vânzătoare. Cele mai bine plătite sunt însă acele care știu să „miroasă parfumurile”.

La Londra, când ai un nas fin, poți câștiga multe parale. O doamnă tânără se specializase în „arta gustului”. Pentru alcătuirea unui menu de gourmanzi, e consultată ca un expert prețios. Apare câte-un sfert de zeus în bucătărie și gustă din diferitele mâncări pregătite. Răspunsul este prompt: „un pic de sare ici, puțin piper colo, etc.” Nu face decât să desăvârșească o operă începută și pentru aceasta e plătită cu 5-10 lire sterline de fiecare vizită.

MANECHINE PENTRU SULIMANURI

OALTĂ meserie curioasă este aceea pe care o practică în marile centre din Occident, unele vânzătoare de la raioanele cu pudre și sulimanuri și alte articole pentru frumusețe. Vânzătoarele își oferă obrazurile pentru încercarea felurilor produse: pudre, creme, farduri și înfățișează astfel clienței o imagine exactă a efectului obținut. În casele mari găsești întotdeauna vre-o 2-3 „manechine” de felul acesta. O blondă, o brună și o roșcovană își ofilesc sistematic tenul, pentru a satisface vanitatea semenelor lor.

DOAMNA CARE DISTREAZĂ...

DOAMNELE sau domnișoarele inteligente, cu o conversație amuzantă, găsesc cu ușurință la Londra un mijloc de a-și câștiga existența. Ele reprezintă așa numitele „Cherring-up-lady”, astăzi foarte la modă. O profesiune din cele mai curioase! O asemenea „laduie” e angajată, fie pentru o după amiază întreagă, fie pentru o seară, fie numai pentru câteva ore. I se cer calități numeroase și universale, o educație îngrijită, cunoștințe și mai ales arta de a se adapta la situațiile cele mai delicate. Căutare tip de mizantrop ursuz și arăgos de exemplu, trebuie să fie vindecat de această manie, sau cel puțin făcut s-o uite pentru câțiva timp. Dudaia angajată are misiunea să-l distreze, să joace cărți cu el, să știe în ce moment să piardă sau să câștige, să flirteze, să-i cânte o polcă la pian, etc.

PREUMBLĂRI PROFESIONALE

OFIRMĂ de tălpi pentru ghețe, a găsit o formă de publicitate ingenioasă. A angajat două fete tinere, a căror

misiune este să se plimbe toată ziua în împrejurimile orașului și să străbată astfel cel puțin 20 km. pe zi. Pentru a verifica traseul parcurs, hainarele profesioniste au tocurile ghetelor prevăzute cu un aparat înregistrator, sigilat în regulă. Toate aceste curse servesc ca un mijloc de încercare a solidității tălpilor de cauciuc. Când triumfă după un drum de 500 km. cauciucul este socotit ca bun pentru vânzare.

DIVERSE MESERII

SOMAJUL general a mai creat încă o serie întreagă de meserii bizare. Șomeurii intelectuali sau persoane care au ocupat înainte situații sociale din cele mai înalte, toți sunt nevoiți să se pună, din cauza mizeriei, în

slujba diferitelor firme, fie chiar și ca agenți de reclame pe ulițe. Pentru a exercita o slujbă atât de penibilă, care le impune obligația de a străbate străzile cu plăcelele de reclamă, ei își ascund figura în dosul unei măști, care le dau mai degrabă aspectul unor bande de infractori.

Femeile operatoare la o „lustragerie electrică”, iată desigur o profesiune nu mai puțin originală, care a putut fi admirată în cadrul unei recente expoziții din Hamburg, a cismarilor. Această caracterizare se aplică dealtfel și la vânzătoarele americane de ciorapi, care, pentru a câștiga clientela, îmbracă ciorapii pe un soi de picioare mecanice de diferite mărimi și forme, atașate unui aparat special. E inutil să mai înșirăm aici profesiunile excentrice ale ar-

tiștilor, cari își exhibează diferențele lor talente în circuri sau la spectacolele de varietăți.

Și pentru a încheia această trecere în revistă a unor profesii ciudate, vom semnală una bizară, mai ales prin non-sensul ei. E vorba de ocupația de a distruge sistematic un bun, și aceasta nu în timp de război, ci astăzi, în vreme de pace. O profesiune, care a devenit relativ rentabilă pe aceste vremuri de șomaj. În Brazilia cafeaua s'a produs în cantități atât de enorme, încât, pentru a-i împiedeca o scădere a prețului pe piață, se preferă ca ea să fie arsă. Numeroși lucrători șomeuri sunt astfel ocupați în acest scop. Bizară ocupațiune! Simptom trist al unei epoci, în care omenirea e condamnată să sufere de foamă și totuși bunurile „trebuie” distruse cu orice preț! I. S.

Mașina de gătit

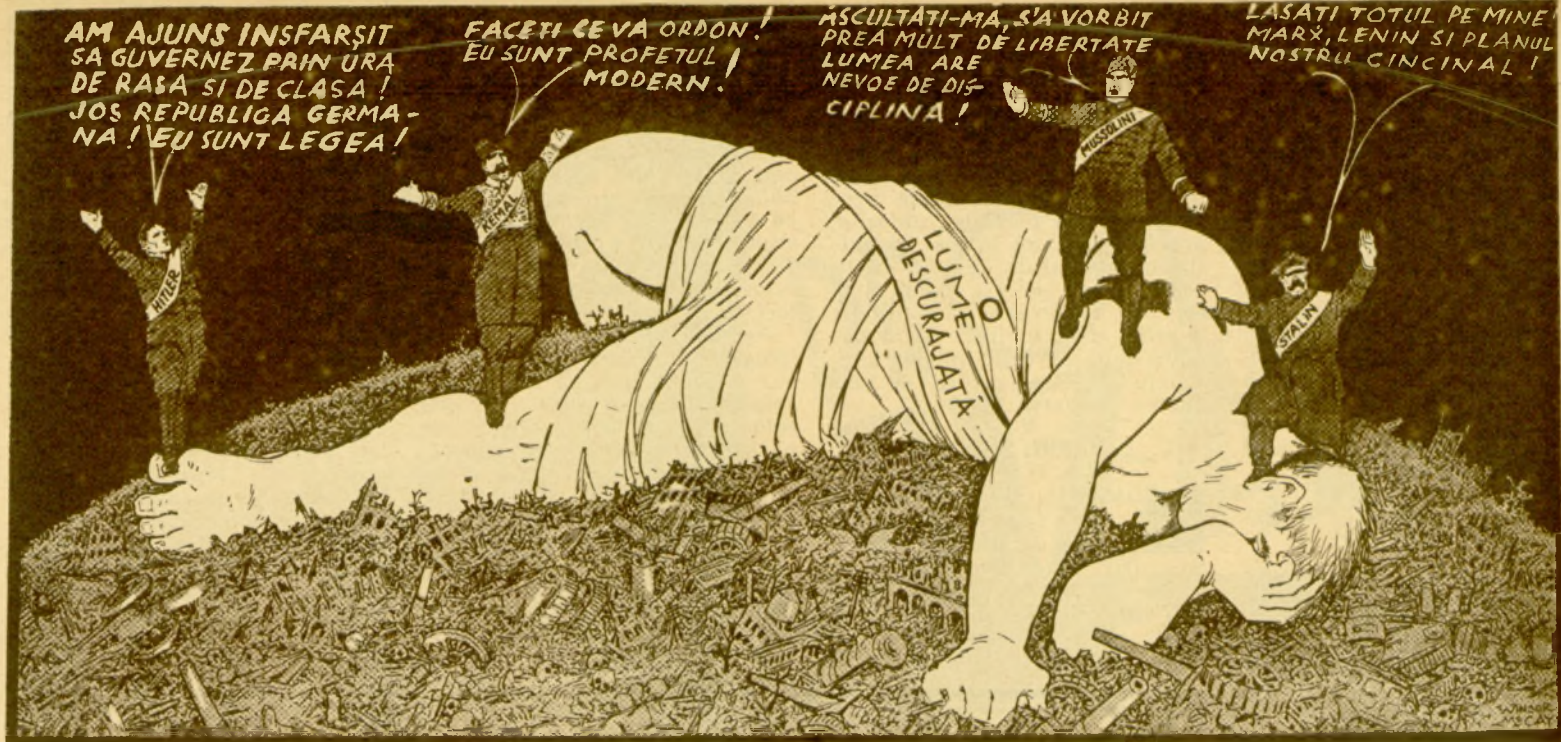
*se menține nouă
cu VIM*

Dacă mașina de gătit e curată, dacă alăturile de pe ea strălucesc, dacă faianța e albă ca zăpada, oțelul strălucitor, atunci e semn bun: gospodina e adevărată gospodină! Căci curățatul mașinei de gătit nu e un lucru plăcut, și mai ales atunci când gospodina nu știe să și-l ușureze, întrebuințând VIM.

Cu VIM dispar pe loc orice pete de rugină, grăsimi, etc. de pe fier, zinc, oțel, email, nichel, alamă, aramă.

VIM
CURĂȚĂ TOTUL

Curățați umed și frecați apoi uscat. Veți păstra mașina de gătit întotdeauna ca nouă.

O LUME DESCURAJATĂ-DICTATORI VOLUBILI

MOTTO „Puterea trece veșnic dela cei mulți la cei puțini”.

(Wendel Phillips)

Când cei mulți, națiuni și rase întregi, sunt copleșiți de oboseală și descurajare, „cei puțini” răpesc și exercită fără control, puterea celor mulți.

Desenul nostru dă un tablou al situației actuale în întreaga-i disperare.

Obosită de luptă și sbucium, obosită și tremurând sub povara copleșitoare a datoritiilor, obosită de greșelile sale, uimită de calamitățile care au năpădit-o, exasperată și amărâtă, incapabilă de-a înțelege persistența depresiunii care o paralizază, lumea capitulează mărțurindu-și neputința, și atunci apar dictatorii cari-și agită stindardele cu gesturi teatrale.

Dictatorii apar în clipa când moare curajul rasei, — așa cum apar corbii când moare animalul.

Cum credeți că ajung 30.000 de englezi să guverneze o Indie cu 300.000.000 de suflete? Această paradoxală situație se explică prin faptul că India s'a demoralizat în preme ce Marea Britanie și-a păstrat intactă încrederea în sine.

„Puterea, întocmai ca un diamant, ia ochii spectatorului, precum și celui care-l poartă: dă demnitate, grandoare și autoritate omului aducând exaltări în locul placidității”.

Omul are nevoie de o mare putere de voință și de autocontrol, spre a nu se lăsa amăgit de strălucirea unei puteri pe care întâmplarea i-a pus-o subit în mâini. Iată ce spunea în această privință filosoful Colton pe care l-am citat mai sus:

„Puterea aduce deformări chiar în cele mai superioare spirite, așa cum vinul zăpăcește cele mai rezistente capete. Nu există om destul de înțelept și de echilibrat pentru a i se încredința o putere fără margini”.

Există oameni în mâinile cărora, puterea devine asemenea unei arme periculoase, intrată pe mâna unui copil, dar sunt și oameni cari știu s'o utilizeze spre fericirea lor și a celor din juru-le.

Întotdeauna, în urma unui mare război, lumea se desechilibrează. Moartea, ruina și miliardele cheltuite în vânt determină în masă un penibil sentiment de descurajare.

Națiuni mari, rase întregi, sunt cuprinse de oboseală, întocmai ca un individ, după o luptă disperată.

Un astfel de moment e propice ridicării dictatorilor, oameni de o excepțională putere de voință și o încredere în sine nemărginită, ba uneori chiar comică. Ei răsar de undeva din „marea masă” și sunt necunoscuți, până în momentul ocaziei care-i crează iar mulțimea deprimată și zăpăcită, le încredințează puterea, urmându-i orbește.

În desenul nostru vedeți patru oameni, ridicându-se pe gigantul prăvălit la pământ, care simbolizează lumea anului 1933.

Trei din acești patru bărbați au trecut cu bine prin primele furtuni ale dictaturei și ceea ce-i mai remarcabil, au scăpat de acea mare primejdie care e efectul puterii nemărginite, dobândită subit asupra firei și judecății unui om.

Acești trei oameni cari au reușit să suporte ani de-a rândul această nemărginită putere, cu toate primejdiile ei, scăpând neatinși de proiectilele atentatorilor și păstrându-și atât autoritatea cât și mințile, sunt: Mussolini în Italia, Stalin în Rusia și Kemal Pașa în Turcia.

E poate pentru prima dată că istoria vede trei figuri atât de remarcabile, ridicându-se în același timp — o trinitate a puterii pe scena lumii.

Un unghiul al acestui triunghi se află la Roma, unde Mussolini reînvie înflăcăratul patriotism și puterea vechiei Rome, impresionând profund Europa care-l privește îngrijorată întrebându-se ce are de gând să facă.

Un alt unghiul e tocmai în Răsărit, acolo unde Turcia se întinde — parte în Europa și parte în Asia — fiind guvernat de Kemal, care a răsturnat pe sultani, desființându-le haremurile, eliberând femeile, abolind obiceiul vâurilor și punând capăt odioaselor crime, ce se petreceau între zidurile palateelor.

Cel de al treilea unghiul în triunghiul dictaturei, se află tocmai la Moscova, unde Stalin, puternicul rus, conduce o națiune uriașă, de nemărginite re-

surse. Unii spun c'ar guverna prin teroare, iar alții c'ar uza doar de inteligență. Dacă vreți să știți însă adevărul — cu orice dictator care reușește să se menție la putere, el guvernează cu ajutorul teroarei și al inteligenței, făcând apel la spiritele celor cari posedă o inteligență și impresionând prin frică, pe cei lipsiți de acest resort spiritual.

O mare putere de voință în colaborare cu o inteligență excepțională, explică succesul acestor oameni.

Dacă Mussolini, Kemal sau Stalin ar avea o inteligență de zece ori mai mare decât cea pe care o posedă, dar ar fi lipsiți de voință, n'ar mai fi ceea ce sunt acum.

Intelectul conduce, dar voința declanșează acțiunea. Inteligența fără puterea voinței este asemenea unui automobil de-o construcție foarte elegantă, cărui-a-i lipsește însă motorul.

Hitler al Germaniei, ultima apariție în rândul dictatorilor, are încă de luptat pentru a dovedi că se poate MENȚINE într'un câmp, unde cea mai mică primejdie este ASASINATUL iar cea mai mare, EGOISMUL și INGAMFAREA.

După unii, perspectivele lui Hitler ar fi restrânse, pentru că în fond nu e decât „un imitator”.

Mussolini are cămașa neagră. Hitler a arborat cămașa cafenie. Oamenii lui Mussolini salută ridicând o mână, după vechiul obicei roman; oamenii lui Hitler fac același gest, deși vechii germani nu aveau un asemenea salut.

Trebue să fim totuși seama de faptul că Hitler s'a ridicat

într'o epocă foarte precară, c'a luat conducerea unei națiuni de o civilizație superioară și extrem de inteligentă, obicinuită să privească cu antipatie și neîncredere dictatura.

Să iei frânele unei astfel de țări și s'o guvernezi cu concursul unor oameni încă puternic impresionați de hidoasele amintiri ale marelui război, nu e deloc ușor.

Hitler a făcut-o totuși, lăundu-și dreptul, temporar cel puțin, de-a traduce faimoasa deviză a lui Ludovic al XIV-lea: „L'état c'est moi” în „Der Staat bin ich”.

Cu un tunător discurs, în biserica garnizoanei din Potsdam Hitler a înfierat republica germană, care promitea atâtea, care a suferit atât și sub care am văzut atâtea înfăptuiri, din ziua tratatului dela Versailles.

Cu multă abilitate, el a știut să doboare stindardul republicei, ridicând lângă mormântul lui Frederic cel Mare, drapelul Kaiserului, pe care a adăugat semnul svasticeei.

Isi închipuie poate că e un al doilea Frederic cel Mare, sau o combinație de Frederic și Mussolini?

În aceste închipuiri rezidă pentru el cea mai mare primejdie. Un om de real succes ca Cesar, Napoleon, Cromwell, Mussolini sau Stalin e EL ÎNSUȘI. Oricât ați cerceta istoria, nu veți găsi o singură IMITAȚIE, care să fi ajuns pe soclul victoriei.

Dar scopul scuză mijloacele: omul se călără sus spre culme, cum poate. Posibil că în cazul lui Hitler, această imitație dela început, va fi înlocuită cu vremea printr'o activitate în care se va resimți geniul unei puterice individualități.

Alexandru cel Mare purta cu sine epopeea în care Homer descrie asediul Troiei și e de presupus că doria să imite, sau să emuleze eroi ca Ulyse, Achile și alții.

Cesar își luase pe Alexandru de model, și se spune că stimulul lui Mussolini ar fi Cesar.

Napoleon, unul din marii luptători ai istoriei nu numai (Continuarea în pag. 15)

Castele...

Un biet nevoiaș, a isbutit să dea mâna și să stea de vorbă cu ministrul externelor, d. Titulescu. De bucurie... dar ce mai calea-valea, trebuie să vedeți cum și-a manifestat entuziasmul.

VASILE Hârlescu este însurat, are copii și n'are slujbă. Din această cauză întârzie foarte des prin oraș, să discute cu prietenii la un pahar de vin, ce ar fi, dacă n'ar fi ce este... și altele.

Acasă, nevastă-sa licențiată în filosofie, spală rufele copiilor (fata termină liceul și băiatul facultatea) sau cârpește vrafuri de ciorapi, așteptându-și soțul.

Însă toate au un sfârșit, deci și banii și cu ei, sindrofiile. Și când sfârșesc toate, Vasile, care are vinul sentimental și fantazia bogată, se simte cuprins de remușcări pe măsură ce se apropie de domiciliul conjugal și se luminează de ziua.

Dar oricât de ușor deschide ușa, nevastă-sa tresare și se ridică răzbunătoare în cămașă de noapte demodată.

— Acum se vine? Frumos îți stăde!... Uite în ce hal ești... Unde ai fost?

— Ssst!... Taci... Vezi mâna asta?

— Fugi că miroși a vin.

— Pup-o!

— Ia nu te prosti.
— Pup-o, n'auzi?
— Fă bine și te culcă...

D. N. Titulescu, ministrul de externe, luând cafeaua la Shagov, pe malul lacului. O odihnă bine meritată, desigur după frământarea ultimelor săptămâni.

(Foto-amator Botez)

— Pup-o când îți zic...
— Vasile, să nu dea dracu să scoli copiii, că pe urmă...

Pup-o că a avut cîstea să strângă mâna lui Tițlescu...

— A cui?
— Tițlescu.
— Minți.
— S'mor...
— Spui drept?

nic... Doamne! Stai dragă, așteaptă să-ți fac o cafea, nu te culca.

— Bine, b'avo...
— Nu-i pretind cine știe ce... Să introducă băiatu în diplomație și să primească fata la externe... Incolo... Și unde v'ați întâlnit?

— La Fudulu.
— Așa frate, că tatăl Fuduloaii a botezat mi se pare, pe o nepoată de vară a lui Titulescu... Ce trebuie să se mai fi fudulit Fuduloaia... Parcă o văd... Și alții cine mai erau...

— Unde?
— La Fudulu...
— Lume, aăă...
— A vorbit frumos?
— Cin'...
— Titulescu.
— F'umoos
— Ce a spus?
— Cin'?

— Titulescu, frate. Cu tine a vorbit?

— V'bit.... Aăă.
— Tu ce ai spus?
— Hă'lescu.
— Și el ți-a răspuns? Tițlescu.
— Și pe urmă... Stăi, n'a dormi... Vasile m'auzi? Vasilică scoală... Uite cafeaua. Bazile... Of. firar-a dracului de viață...

GH. BRAESCU

O lume descurajată — Dictatori volubili

Urmare din pag. 14-a

că se compara cu Alexandru, dar plănuia să calce pe drumurile bătute odată de acesta, cu împărat al Asiei. De unde rezultă că imitația nu e numai decât o mătură a slăbiciunii.

* * *

În ilustrația noastră, vedeți „murele quartet” ai dictatorilor, predicându-și fiecare doctrina, pe trupul doborât al „unei lumi descurajate”.

Acești oameni ne par tare deosebiți: Hitler, face uz de despotism, susținând că nu se pîndește la o reîntroncare a monarhiei; Kemal tinde să guverneze Turcia prin inteligența turcească și nu printr'un sultan sau calif; Mussolini, care a moștenit puterea de voință a vechiei Rome, pune disciplina și supunerea, înaintea tuturor principilor de „libertate individuală”; iar Stalin, care a desființat țarismul și biserica, contestându-l până și pe Dumnezeu, și înlocuind Biblia cu doctrina lui Karl Marx, caută să ridice o mare Rusie industrială, în locul rechinului conglomerat format din 200.000 de mici sate agricole.

Noă, ne par tare deosebiți, dar pentru Cel de Sus ei se pierd desigur în imensa plas-

mă a omenirii.

Toți sunt sortiți pieirei. Dar asta cade în sarcina TIMPULUI și treptat, dealungul secolelor, masele umane vor învăța să se guverneze singure.

De epoca de piatră ne despart abia 12.000 de ani și în acest răstimp am realizat adevărate miracole, în ciuda războaielor, a plăgilor și a superstițiilor.

După părerea savanților, pământul are înaintea sa, sute de mii de secole, și în acest ardeaz drum pe care urmează să-l parcurgă, omenirea va mai suferi încă schimbări înfinit mai mari, decât cele ce s-au produs din zile când strămoșii noștri pândiau cu priviri sălbatece și încărcate de teamă în gurile cavernelor, care-i adăpostiau.

Omul mijlociu al viitorului va întrece în putere de voință pe toți acești eroi ai momentului; inteligența lui va depăși pe a celor mai mari dintre genurile apărute până acum pe pământ, iar în acțiunile lui, EMULAȚIA ȘI BUNA VOINTĂ vor înlocui egoismul și apriga concurență de astăzi.

Nu judecați lumea după acest tablou, deși e o reală reprezentare a anului 1933.

Re.

PRODUSELE VICHY-ETAT

SAREA VICHY-ETAT
PASTILE VICHY-ETAT
COMPRIMATE VICHY-ETAT

A SE FERI DE COTRAFACERI ȘI SUBSTITUȚIUNI

Sare naturală de sursă extrasă din Ape pentru a prepara o apă alcalină

2 sau 3 după masă usurează Digestia
Spre a prepara singur o apă digestivă gazoasă

Frizeria I. BEER

Moșilor, 53

Tel. 3-15-72

a suprimat bacșișul menținând același serviciu select.

REGINE INCORONATE de Maria Regina României. 2 volume compacte Lei 160. Editura „Adevărul”.

Trista poveste a unui suflet stingher de femeie, creat pentru dragoste și poezie și silit, de eticheta rigidă a curților regale să-și înfrâneze orice elan.

Principesa Martha Bibescu DESTINUL LORDULUI THOMSON OF CARDINGTON și SMARANDA de Generalul Brigadier Lord Thomson of Cardington cu o prefață de Ramsay MacDonald, primul ministru al Marii Britanii. Editura „Adevărul”. Lei 80.

Actuala

sina (Nigeric de Noraz a sosit la Londra, unde va rămânea câteva săptămâni. Il vedem alături, într-o plimbare pe care a făcut-o cu familia și suita prin Hyde-Park. 4) Mahatma Gandhi, conducătorul naționaliștilor indieni, după ce a fost eliberat din închisoare, a început un nou post religios, care va dura 21 de zile. 5) Atributele frumuseții feminine: în timp ce în Europa femeia trebuie să-și rețușeze frumusețea prin farduri, frumusețile din Burna nu sunt tratate ca atare, decât dacă au așa numitele „gâturi de girafă” susținute de câteva rânduri de cercuri metalice. 6) Intreaga colonie cinematografică din Hollywood a prins de curând o pasiune specială pentru bici-

1) Johnny Weismuller, fostul campion mondial de innot, actualmente actor de cinematograf la Hollywood, își menține suplețea prin exerciții zilnice de gimnastică. În fotografia noastră îl vedem pe un trapez. 2) La 2 Mai s'a deschis la Berlin o expoziție de fetișe și idoli ai vechilor religii. În fotografia noastră vedem o mască a cultului eschimoșilor. Ea este lucrată rudimentar, din lemn. 3) Bogatul Emir de Kat-

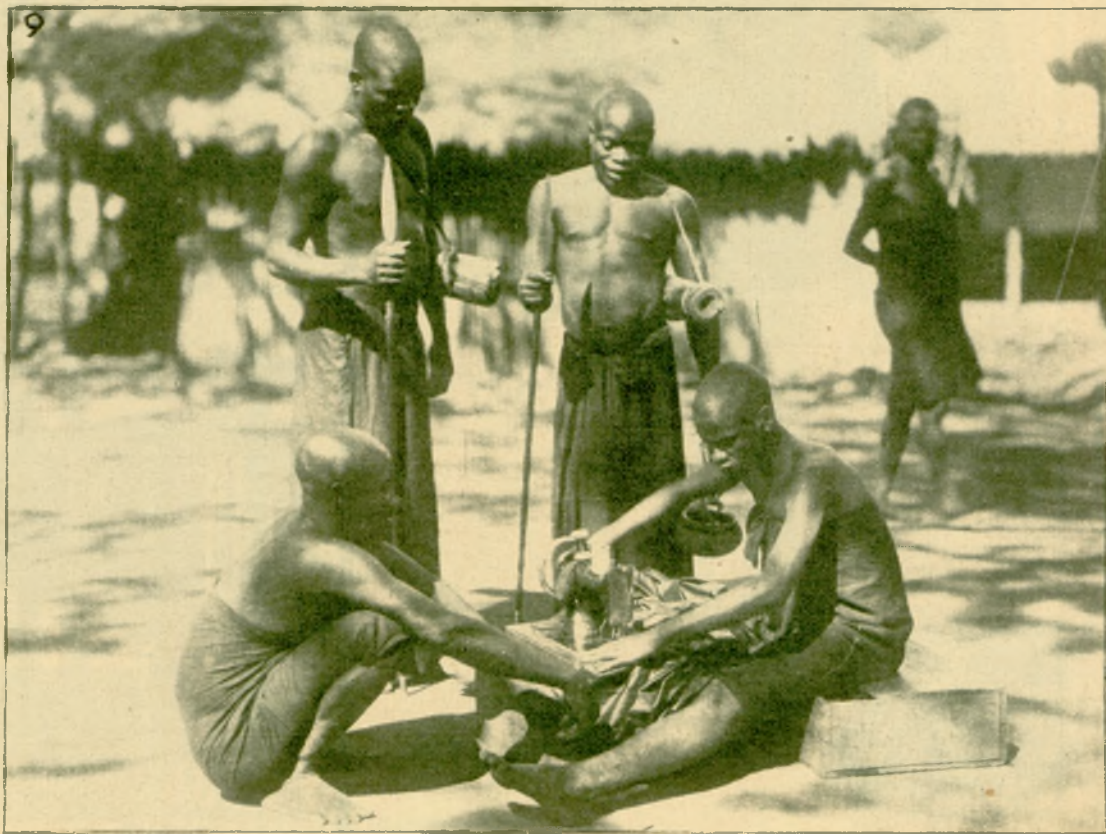

lităsi

cietă. In fotografia noastră vedem pe frumoasa actriță Claire Windsor, exersându-se în acest sport. 7) La Washington a avut loc de curând o conferință internațională, sub președinția d-lui Roosevelt. Au participat la ea personalități importante din conducerea statelor europene. In clișeu nostru vedem dela stânga la dreapta, pe d-na Roosevelt, d-ra MacDonald, d. Ramsay MacDonald, premierul englez, d. Franklin Roosevelt, președintele Statelor Unite și expertul naval american, Vernou. 8) Cu aceeaș ocazie, ministrul de externe Hull a oferit un dejun la Selgrave Club din Washington. In această fotografie vedem dela st. la dr.: pe d.

Ramsay MacDonald, ministrul Hull, Richard Benett, primul ministru al Canadei și d. Eduard Herriot, delegatul Franței, în grădina clubului. 9) Civilizația pătrunde din ce în ce mai mult, în adâncul continentului negru. Fotografia noastră reprezintă pe croitoreasa unui sat african, care lucrează sub cerul liber la o mașină de cusut.

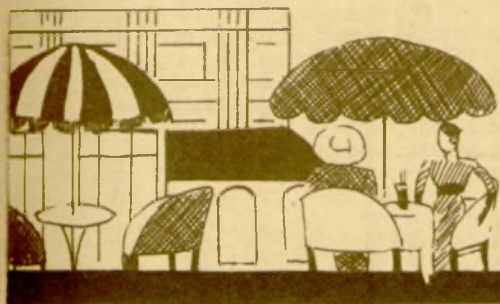
MODA

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Pentru PRIMĂVARA DELA NOI

MODA actuală aduce unele lucruri foarte potrivite cu clima noastră caldă. Pentru primăvara dela noi, caldă ca vara în alte țări, vom putea purta tailleururi de olandă, sau dintr'o stofă asemănătoare cu pânza de sac, în culoarea cânepei.

Aceste ținute sunt ușoare și răcoroase, așa că nu va fi nevoie să ne lipsim de tailleul-ul atât de tineresc și elegant, pentru plimbarea de dimineață.

Vă arătăm în pagina din stânga un astfel de costum, cu mânecile semi-lungi, purtat cu o bluză imprimată, cu pălăria de panama în formă nouă, foarte apropiată de pălăriile bărbătești, care va fi probabil marea favorită al anului.

Mai sus vedem un tailleur compus dintr'o jasă gris-Patou, cu o bluză chemisier bleumarin încheiată cu nasturi de mărime degradată și jacheta trois-quarts, înzestrată cu reveruri largi.

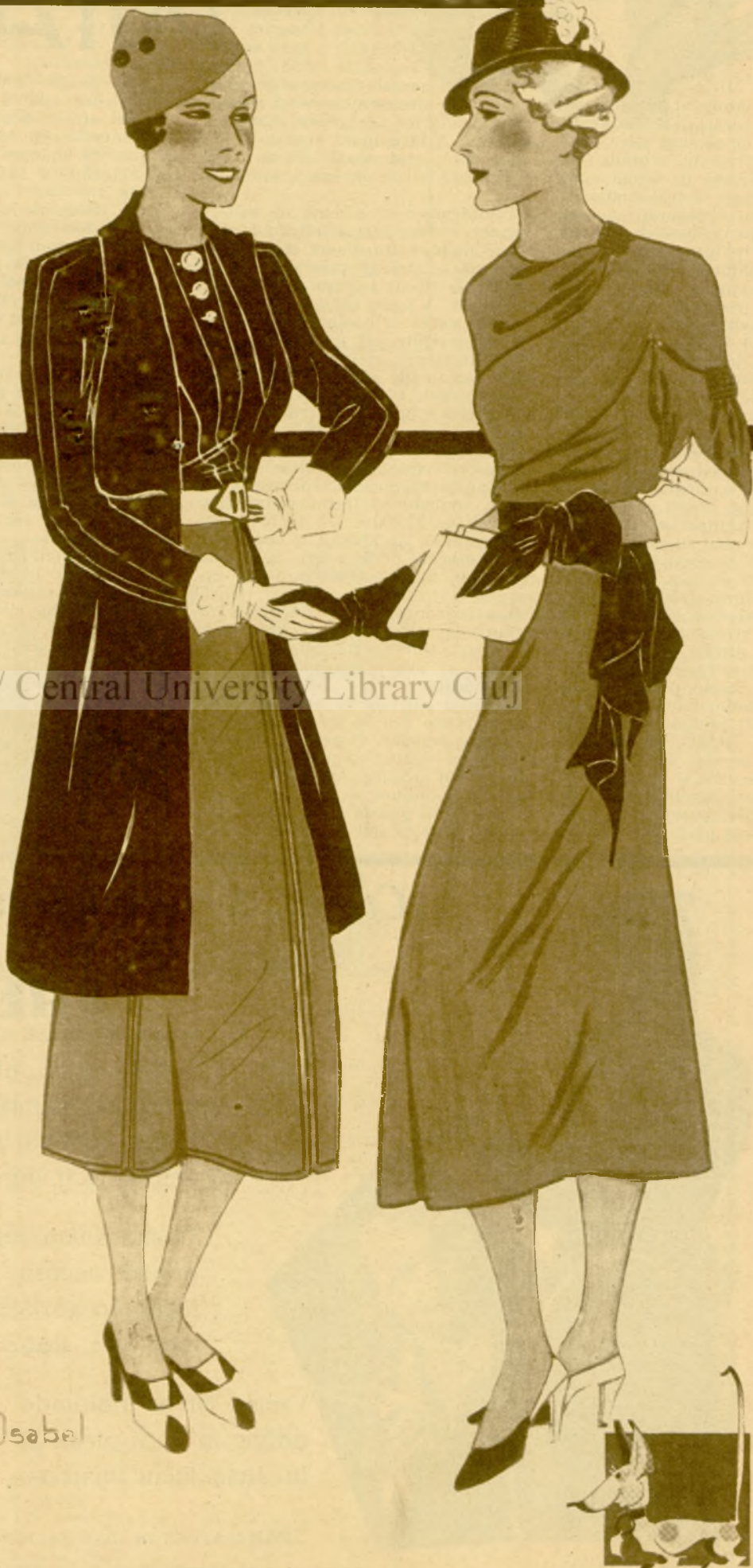
Pentru după masă, Adrienne Ames, de la „Paramount” noua parteneră a lui Maurice Chevalier, poartă o rochie imprimată ecossais în alb și negru, cu o jachetă scurtă și fără mâneci, bogat împodobită cu vulpe argintie.

Pentru doamnele care preferă uni-ul, mai dăm o rochie din crêpe de mătase beige, ușor drapată la gât și mâneci; cordoanel este de satin ciré negru, pălăria neagră, cu un buchețl de flori beige.

Încălșămintea, atât de importantă pentru completarea toaletei, va fi aleasă natural, cu mare îngrijire.

Dimineața se vor vedea, ca în toți anii trecuți, pantofi combinați în alb-marron, alb-negru, gris-bleumarin, cu tocurile joase, pe când pantofii eleganți vor fi creațiuni grațioase și fragile din „pantzer”, sau unul din acele nenumărate alte reptile sortite să-și lase viața și... pielea pentru înfrumusețarea picioarelor feminine.

E.

Fardul DUPĂ 40 ANI

O MICA dar încântătoare revoluție socială s'o produs în ultima vreme. Nu suntem departe de vremea când mamele erau delotale de faptul că fiicele lor se fardau și nu mai știau ce să facă spre a le împiedeca. Astăzi, ideea aceasta a mai slăbit dar în schimb fetele, al căror punct de vedere a triumfat, stăruie pe lângă mame să recurgă și ele la acest mijloc de tonificare a trăsăturilor.

Intre generații au existat întotdeauna divergențe de vederi. În istoria socială a fiecărei epoci vedem mame pledând alarimate înaintea unor fete ce dau cu dispreț din umeri, dar dacă e ca legăturile dintre mame și fiice să se strângă prin dorința comună și de altfel foarte omenească, de-a fi frumoase, cosmeticele vor aduce un real serviciu.

Cele două generații vor prinde astfel să colaboreze, mamele făcând totul pentru ca fetele să se desvolte cât mai frumos, iar fetele, ajutând mamele să se menție tinere, și în ritmul vremii.

Nu știu cine are mai multă nevoie de sfaturi. Fetele sunt pripite, înclinând să-și exagereze fardul. Dar mamele sunt conservatoare. Ele au crescut într-o epocă a pudrei albe și susțin că ar fi mai discretă. Se înșală însă!

Femeea al cărei păr a fost negru sau de un castaniu foarte închis, păstrează de obicei un colorit oarecum viu chiar după ce părul i-a încărunit sau i-a albit cu desăvârșire. Părul negru sau aproape negru se prefacă într'un cenușiu ca fierul și încăruntînd, ajunge la un argintiu cu reflexe albastre. În toate aceste stadii, are o culoare pozitivă, frapantă, și efectul e sporit de faptul că acest tip de femei au de obicei ochii negri, sau de-un câprui închis, cu sprâncene și gene negre. Acest puternic colorit formează o bază după care se vor alege fardurile și îmbrăcămintea. E vorba de tipul femeii cărunte care poate purta negrul și roșul de purpură, fonduri ce reliefează puternicul contrast dintre părul alb și ochii negri. Dar aceste femei mai pot utiliza cenușul, nuanță rece care se armonizează însă într'un mod foarte plăcut cu argintiul părului.

Majoritatea femeilor cărunte însă nu posedă acest puternic colorit în figurile lor. Părul blond, roșu sau de un castaniu mijlociu, capătă de obicei un cenușiu murdar. Genele și sprâncenele acestor femei se decolorează cu vârsta, tenul lor capătă un ton neutru și chiar ochii își pierd din culoare. Așa că în medie, femeia cărunță prezintă un incolor monoton, și trebuie să evite culorile puternice ca purpurul, iar când poartă o rochie neagră, va avea grijă să-i adauge un gulere, o vestă sau un șal alb, chair,

sau beige. Griul îi dă un aspect de fantomă pentru că această culoare rece nu împrumută nimic unei epiderme ce și-a pierdut strălucirea. Ea are nevoie de culori cari s'o învieze, de tonuri calde. „Rose-ul prăfuit” al acestui sezon e cea mai nimerită culoare pentru majoritatea femeilor cărunte, apoi vine beige-ul ce bate în rose, movul și bleu-ul cu reflexe trandafirii etc.

Prea multe femei cărunte persistă în a întrebuița pudra albă sau chiar deschis, care era considerată ca distinsă în tinerețea lor. Dar pe o piele care a luat culoarea pergamentului, această pudră deschisă dă un efect de văros, și nu putem recomanda în acest caz decât o pudră închisă, întrucât epiderma se întunecă pe măsură ce femeia înaintea în vârstă, așa că are nevoie de un fard de culoarea piersicei, care e un amestec de rachel închis cu un rose aprins, pentru a-i da oarecare căldură. Dacă tenul e roșcovan, se va renunța la pudra cu tonuri trandafirii preferându-se un rachel pur, care va combate întrucâtva culoarea cam pletorică a epidermei.

În efortul de-a rămâne în vechia notă, cele mai multe femei încăruntite întrebuițează așa numitul rouge închis, care nu e altceva decât un roșu de purpură, roșul unei smeure tare coapte. Dar foarte puține femei au în obraji această culoare și pe o piele gălbuie sau bronzată, roșul acesta creează un efect isbitor de artificial. Un creion de buze închis nu se va întrebuița decât atunci când buzele posedă culoarea naturală, ușor albastrie a sângelui.

Femeilor încăruntite, li se recomandă pentru obraji și buze un rouge în nuanțele cele mai delicate ale trandafirului. Dacă pielea e gălbuie sau bronzată, se va opta pentru un orange mai închis, sau mai deschis după cum e cazul. Cred că prea multe femei fac greșala de-a întrebuița o pudră prea deschisă și un rouge închis. Inteligent ar fi să se utilizeze un rouge mai luminos pentru a da căldură epidermei și o pudră închisă care să se potrivească cu coloritul tenului.

În afară de acestea, aș mai sfătui pe domnișoarele care fac toaleta mamelor, să le taie părul întrucât acele șuvite rebele, ce scapă de obicei din coafură, îmbătrânesc mai mult decât decolorarea părului, în sine. Suprimând părul de pe ceafă, figura se luminează iar o gușă ce prezintă tendințe de proeminență, devine mai puțin remarcabilă.

YVETTE

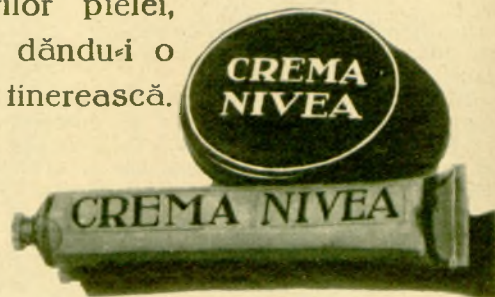

Crema de întrebuințat atât . . . ziua precum și seara este **CREMA NIVEA**

această cremă vă protejază tenul contra influenței nefavorabile ale intemperiilor, ea înlocuiește grăsimea naturală a pielii, care se elimină din cauza vântului și a timpului aspru, menținând-o netedă și inviorată.

Crema Nivea depusă pe ten, influențează în timpul nopții asupra țesuturilor pielii, făcând-o rezistentă și dându-i o înfățișare fragedă și tinerească.

Crema Nivea pătrunde adânc în porii pielii și nu lasă luciu unsuros.

CREMA-NIVEA în cutii: Lei 16.—, 34.— și 72.—, în tuburi Lei 30.— și 45.—

PRODUS AL SOCIETĂȚII ANONIME ROMÂNE BEIERSDORF & Co., BRAȘOV

REALITATEA 20 ILUSTRATA

Campionatul MINCINOSILOR

UN CONCURS AL „REALITATII ILUSTRATE“

STATELE UNITE sunt bătute actualmente de pasiunea povestirilor fantastice. Voga își are originea în orașelul Burlington, din provincia Wisconsin, unde s'a organizat un „Club al Mincinoșilor” care deschide anual concursuri, decernând titlul de campion persoanei care vine cu cea mai absurdă anecdotă.

Clubul acesta a fost fondat acum patru ani de către căpitanul de marină în retragere Anton Delano și de prietenul său Frank Beller, comisarul districtului Burlington, iar primul campionat a fost câștigat chiar de către căpitanul Delano cu următoarea povestire.

„Eram un bătefel, abia intrat în marină și vasul pe care-mi făceam ucenicia, ieșise de vre-o câteva zile în larg, când căpitanul zări la un moment dat cea mai mare balenă din câte s'au pomenit vre-odată. Namila ar fi putut prea bine să fie luată drept o insulă neagră și strălucitoare, dar ochiul experimental al căpitanului era greu de înșelat; dădu ordin să trecem în lung peste monstrul care înainta cu o repezițiune de șase noduri pe oră. Animalul era foarte blând și se părea că lunecarea vasului nostru pe spinarea sa nu-l deranja câtus de puțin. Ne-am sporit viteza la opt noduri pe oră și ne-au trebuit astfel patru zile până să trecem peste uriaș, spre a ieși iar la larg.

Intretimp, gustul acesta pentru fantastic s'a întins în întreaga Americă și comitetul clubului din Burlington a primit în cursul anului următor sute de anecdote, din toate colțurile continentului, multe din ele amenințând să răpească titlul primului campion.

Bemarcabilă e astfel anecdota unui oarecare F. Buts, din Bay City, (Michigan) nu numai prin neverosimil dar și prin humorul de bună calitate ce se desprinde din ea.

„Mă angajasem la un fermier, și lucram locmai într-o zi cu el într'un hambar. La un moment

Fermierul cu măruntaie de oie cărăuia i-au crescut coarne și lână pe spinare.

Nu totdeauna minciuna e o crimă. Există minciuni care nedăunând nimănui, sunt o dovadă de fantazie, de imaginație poetică, după cum sunt minciuni caritabile.

Oscar Wilde spunea că minciuna e cel mai frumos lucru și puține povestiri sunt atât de amuzante, cum sunt poveștile lui Münchhausen, poreclit cel mai mare mincinos al secolului său.

Marseilliezii și gasconii au reputațiunea unor mincinoși mari și cu toate acestea Tartarin de Tarascon e un tip simpatic. Nu poți fi mincinos fără să fi inteligent, dotat cu mult spirit.

In bucata pe care o publicăm sunt însemnate câteva minciuni mai mari și mai amuzante, care au stârnit valvă în cursul anului trecut. Cu prilejul acesta, și spre a pune la încercare fantazia mincinoșilor noștri simpatici, lansăm un concurs printre cititori. Cine va fi în stare să povestească cea mai gogonată și mai amuzantă minciună? Minciunile cele mai reușite se vor publica în „Realitatea Ilustrată” și vor fi premiate cu câte 500 lei fiecare. Concursul e deschis până la 1 Iunie a. c.

dat năvăli nu știu de unde, un taur furios și-l străpunse cu coarnele (aci începe minciuna). Până să reușesc a goni fiara, stăpânul meu fu atât de grav rănit, încât crezui că avea să moară: taurul îi sfâșie stomacul și intestinele. Dădui atunci fuga

fure până și mâncarea de sub nas.

„Într-o zi pisica își prinse laba stângă din fașă, într-una din marile roși ale morii. Am fost nevoiți să-i amputăm piciorul și fiindu-mi milă de animal, care deși dăduse dovezi de in-

Veverița care bătu permisul vânătorului la intrarea cuibului său, ca semn distinctiv.

în pășunea ce se întindea la câțiva pași de casă și omorând o oaie, începui o operație extrem de delicată înlocuind măruntaiele fermierului cu cele ale oăiei. Omul se vindecă apoi în scurtă vreme. Dar curând observai la el apucături tare ciudate: nu mai intra în casă, și nu mai mânca decât paie și iarbă. În anul următor îi apărură de o parte și de alta a capului o pereche de coarne și puțin după aceea tuns-am de pe spinarea sa vre-o douăsprezece kilograme de lână.”

Actualul deținător al campionatului este un anume Paul McCarthy care a trimis următoarea fabulă.

„Eram mecanic într-o moară și parte de urit, parte pentru soarecii cari năpădiseră întreaga clădire, luai o pisică cu mine în camera mașinilor. Animalul au reuși însă să vină de hac rozătoarelor, care ajunseseră să-i

capacitate în campania sa contra șoarecilor, îmi era foarte drag, i-am cioplit un picior de lemn.

„Se întâmplă atunci ceva extrem de surprinzător. Imediat ce felina se obișnuie cu piciorul său artificial, începu o formidabilă vânătoare, prinzând la fiecare cincisprezece minute câte un șoarece. Intrigat, mă ascunsei după un dulap vechiu, pentru a vedea cum se petrecea minunea. Retrasă într'un colț întunecat, îndărătul unui stâlp, pisica lovia cu piciorul său de lemn șoarecii, cari treceau pe lângă ea, și distruse astfel 4.704 rozătoare în 49 de zile.

D-na Lena Clough, a obținut premiul al doilea la concursul din Burlington, cu o anecdotă care frizează și ea grotescul:

„Un fermier din Sud văzu într-o zi un șarpe cu clopoței,

care fusese greu rănit. Om tare milos din fire, îl luă cu sine acasă și-i spălă rănille, ungându-le cu o alifie desinfectantă.

„Făcându-se bine, șarpele rămase pe lângă casă, devenind un tovarăș nedestipit al binefăcătorului său. Omul nostru îl boteză Bill și-l învăță să cânte cu clopoțeii din coadă, aria „Marching through Georgia”.

„După o bucată de vreme, omul fu nevoit să părăsească ținutul lăsând, în urma sa pe Bill. Dar douăzecișicinci de ani mai târziu, reveni în Sud, pentru a mai vedea odată casa și locurile unde-și petrecuse tinerețea și într-o zi un șarpe cu clopoței îi ieși înainte, manifestând o mare bucurie la vederea lui. Era Bill, care după ce-și îmbrățișă prietenul cu încolăcirea-i de reptilă, se urcă pe un trunchi de arbor doborât și lovi energic de câteva ori cu coada în lemn. La sunetele produse astfel, apărură imediat din diferite colțuri o sumedenie de șerpi cu clopoței, mai mari și mai mici, mă rog, de toate dimensiunile, cari se rânduiau înaintea lui și cu toți intonară veseli aria „Marching through Georgia”. Erau copiii, nepoții și strănepoții lui Bill, pe cari el îi învățase refrenul, în amintirea vechiului său prieten.

Comitetul acestui an a primit cu deosebit interes povestirea lui Henry Moyer.

„Era în 1928 și vânam în regiunea Blue Mountain. Simfindu-mă la un moment dat obosit. M'am întins sub un pom și rezemându-mi capul de o buturugă, am așipit. N'ași putea spune cât timp am dormit astfel, dar știu că n'a deșteptat o veveriță, care-mi luase permisul de vânătoare și cocotată în pomul unde-și avea cuibul, îl bătea dasupra
(Continuare în pag. 22)

Marș intonat de șerpilor cu clopoței.

POVEȘTI PENTRU OAMENI MARI

(DIN MITOLOGIE)

În ciclul de povești mitologice, pe care am hotărât să le publicăm în revista noastră, reproducem astăzi frumosul mit al Ecoului și al lui Narcis.

ECHO ȘI NARCIS

Echo era o nimfă frumoasă, iubită de toți zeii și zeițele. Avea însă păcatul că-i plăcea să bârfească pe toată lumea. Ea era „ziarul vorbit” al Olympului.

Într-o zi, când una dintre nimfe petrecea cu Jupiter, Junona soția celui mai mare între zei, prinse de veste și — geloasă cum era din fire — se grăbi să meargă să-i surprindă. Ii eși însă în cale Echo, și după ce se salutară, nimfa începu să-i povestească, cu multe amănunte, ultima întâmplare amoroasă a zeiței Venus. Intriga a interesat mult pe Junona și tot stând de vorbă cu nimfa, a dat răgaz lui Jupiter să fugă, și astfel să nu mai poată fi surprins.

Când Junona a înțeles cursa ce i-a fost întinsă de Echo, s'a infuriat și a pedepsit pe nimfă, sortind-o să nu-și mai poată întrebuința limba, decât spre a răspunde. De aci încolo Echo putea să termine o conversație, dar niciodată s'o înceapă.

Pentru ca nenorocirea să fie și mai mare, ea insuflă nimfei o dragoste nemărginită pentru Narcis.

Narcis era un tânăr foarte frumos, dar care avea păcatul că nu iubia pe nimeni, decât pe sine. Cât era ziua de mare dânsul sta pe marginea unui lac, admirându-și chipul, în apa limpede a acestuia.

Astfel nefericita Echo era de două ori pedepsită. Chinuită de dragoste și neputând exprima lui Narcis iubirea ei, atâta vreme cât acesta nu-i făcea nici o declarație, nimfa se topia văzând cu ochii, și curând nu mai rămase dintr'însa decât vocea, pe care și astăzi o auzim, răspunzându-ne prin păduri și prin munți.

Campionatul mincinoșilor (Urmare din pag. 21)

intrării, ca semn distinctiv, probabil. Nebun de furie, am pus pușca la ochi și eram gata să trag, dar în momentul acela văzui un cerb, trecând printru tușiuri.

„Cum n'aveam decât un singur glonte și animalul era prea departe, am încărcat pușca cu un sămbure de piersică, pe care-l aveam în buzunar. Animalul fu lovit drept în frunte și credeam că-l doborâsem; se ridică însă, luând-o la goană.

„Reveni în această regiune prin 1931 și, pe legea mea, nu mică mi-a fost uimirea când m'am pomenit la un moment dat înaintea unui cerb, între coarnele căruia crescuse un mic piersic ce purta și fructe. Am tras, dar nu l-a nimerit și nu l-am mai văzut de atunci”.

O altă povestire în genul același de mai sus, a fost trimisă de W. D. Graves, din St. Portlan.

„Aveam un prieten din copilărie, Paul Buryan și auzind că se opri la Dakota, am plecat spre Vest, sperând să-l întâlnesc. Dar la vremea când am ajuns eu acolo, contractul lui se termină-

se și atunci am început să cutreer ținutul așa, din simplă curiozitate. Cum se lăsase o iarnă grea, luai în picioare o pereche

Omul care a trecut prin urs.

de șoșoni groși și cu un sac de aur în spănare, o porni spre Polson, care era pe atunci o stațiune comercială indiană.

„Se lăsa noaptea când ajunsei la căsuța lui Ole Olsen. Prietenul nu era acasă, dar eu îmi luai singur ceva de mâncare și apoi, gândindu-mă că era timpul să mă grăbesc, lepădai șo-

șonii, continuându-mi drumul pe o pereche de skiuri, pe care le găsi în casa lui Ole. Mergeam cu o viteză crescândă, când, spre marea-mi groază, văzui deodată la mai puțin de douăzeci de metri depărtare, ridicându-mi-se înaintea o namilă de urs alb. Nu mai aveam timp nici să mă opresc și mai puțin să mă întorc, așa că am închis ochii, lăsându-mă în voia soartei. Câteva minute mai târziu, când îmi revenii și mă uitai în jurul meu, văzui că ursul se sprijinea în skiurile lui Ole, ca într-o pereche de cărje și că a-

vea dealungul trupului o despicătură de aproape un metru pe unde trecusem eu”.

Am dat aci câteva din cele mai nostime răspunsuri ale concurenților pe 1932. Interesul pe care l-a suscitat acest joc de exercitare a imaginației, a ridicat clubul din Burlington de la o mică organizație provincială, la rolul de instituție națională. Pentru campionatul din 1934 au și început să vină lucrări din toate colțurile Statelor Unite, plus Canada.

B. B.

Neapărat da...

Nu există nici o îndoială asupra aparatului și lamei, ce trebuie să întrebați: Numai „Gillette” care de un sfert de veac stă în fruntea tuturor fabricatorilor de aparate și lame de ras. Toți acei cari fin să fie bine bărbierii, să se servească numai de lamele de ras „Gillette”.

Nouile lame „Gillette” se potrivesc la toate aparatele Gillette, atât de tipul nou, cât și de cel vechi.

PSALMOSE

RELIGIOASE

Sub imboldul maniei religioase, s'au comis adeseori crime. Extazul și fanatismul merg de multe ori până la nebunie și în ciuda civilizației secolului nostru, nu sunt rare cazurile în America și în Europa, când maniaci au adus jertfe omenești pe altarul religiei lor.

Întâmplarea pe care o relatăm azi, s'a petrecut în munții din centrul Statelor Unite. Un nebun fanatic și-a omorât mama pe altarul cultului său crud.

CULTUL diavolului, voodooismul și alte practice religioase care mai de care mai bizare, comportând mai toate sacrificii umane, persistă încă în această epocă de civilizație. S'a scris mult pe tema aceasta, mai cu seamă în Statele Unite, unde manifestările sunt mai frecvente. Tragedia ce s'a produs însă în Statele Unite, sub imperiul unei astfel de aberații religioase, în izolată regiune muntoasă Martin, statul Kentucky, forțează uimirea opiniei publice chiar în acest colț de lume unde extravagantele și paradoxele par a-și fi dat întâlnire.

Mills, un om de vre-o 36 de ani, convertit de către o fostă misionară, la unul din aceste culturi misterioase, deveni un adept exagerat de fervent al noii credințe și începu să predice. Într-o seară, la o întrunire religioasă a comunității, Mills se ridică deodată, anunțând cu o voce cavernoasă că el fusese ales conducător al turmei și că dobândise puterea de a comunica cu Dumnezeu în „limba necunoscută”. Astfel se numesc în regiunile muntoase ale Statelor Unite aiurările ce ies din gura unui individ, într-o stare de supraexcitare nervoasă, aiurări pe cari superstițioșii le cred a fi un grai de origină supranaturală.

Pastorul comunității a încercat atunci să-l calmeze, aducându-l la realitate, dar Mills, de o construcție foarte masivă, îl doborî dintr'un pumn la pământ și începu o bizară psalmodiere, în cursul căreia credincioșii se strecurară rând pe rând afară, ne mai rămânând în localul de rugăciune decât cei din familia improvizatului preot.

În săptămânile ce urmară, obsesia lui Mills spori. Discipolii săi nu erau însă numeroși; nu reușise a aduna în juru-i decât pe membrii familiei sale și câțiva prieteni ai acestora, dintre cari unii credeau în el, iar alții i se supuneau de teamă să n'aibe soarta pastorului.

La ordinul lui Mills, adepții săi, — vre-o doisprezece bărbați și femei inclusiv patruzeci de copii, — începură a posti. Se organiză apoi în casa unuia dintre membri o întrunire, în cursul căreia se făcură rugăciuni, intonându-se cântece sfinte. Pe măsură ce orele treceau, grupul intra într-o stare de febrilitate, pe care o determina foamea, în colaborare cu exaltarea religioasă.

John Mills cădea din când în când într'un fel de transă și după credința adepților săi — comunica cu Dumnezeu, iar când își revenea, în răstimpurile de luciditate, dădea ceea ce el numea ordine de inspirație divină.

Într-o noapte, Mills anunță că grupul trebuia să pornească într'un pelerinaj sfânt, către un bloc de stâncă, situat pe culmea unui munte foarte înalt și strania excursie începu la lumina lunii, care se reflecta sinistru pe râpele albe de zăpadă. Mills conducea caravana cântând și agitând un toiaș. După el urcau unul câte unul, într'un lung șirag bărbații și femeile, iar la urmă de tot, veniau copiii, cari tremurau de frig și de teamă.

Ajunșând la un podeș ce se întindea peste un mic râu de munte, Mills declară că Dumnezeu interzicea credincioșilor să calce podul. Trebuiau să treacă prin apa înghețată, ca astfel să se purifice.

Agitându-și toiașul și lovind pe cei la cari vedea ezitări, Mills își conduse turma prin apă scofând strigăte de furie atunci când o mamă încerca să-și ajute copiii.

Când ajunse la stânca ce constituia țelul pelerinajului, Mills ridică un copilaș în intrarea unei peșteri de sub stâncă și-și sili discipolii să intre unul câte unul în cavernă, în vreme ce el cânta făcând tot felul de „semne sfinte” și borborosind ceva cu neputință de înțeles.

„Domnul vrea vieți omenești” strigă el, apoi la un moment dat „șase fecioare trebuiesc ucise și arse pe altarul său”.

Repetând mereu sinistrul edict, Mills își conduse adepții înapoi la poalele muntelui, în casa cumnatului său, unde trebuia să se desfășure ultima ceremonie a cultului. Ingrozite de ceea ce avea să urmeze, câteva din mamele grupului avură inteligența să-și ia copiii și să se strecoare din căsuță, în vreme ce Mills, căzut în transă, intona cântecele-i sfinte. Când își reveni, începu să caute febril cele șase fecioare destinate sacrificiului, dar nu găsi decât patru adolescente în încăperea luminată doar de flacăra pâ-

St. sus: D-ra Marthe Dalbane, „Floarea Morții”, discipola lui Jacques „Preotul lui Baal”. În mijlocul paginii: John Mills, capul fanaticilor din Kentucky, în celula sa, după strangularea mamei sale.

păindă a unei minuscule lămpi cu petrol.

Tremurând de febră, cu ochii licărind ca jarul, Mills se învârtia gesticulând prin încăperea, după cea de a cincia și a șasea victimă. În cele din urmă, exasperat că nu le găsea, începu să vocifereze:

„Poruncile Domnului nu trebuiesc călcate. Ne trebuiesc șase fecioare pentru sacrificiul de purificare”.

Ochii săi injectați căzură asupra sorei sale, care ținea strâns îmbrățișată, o fetiță de patru ani. Se apropia de ea, și-i smulse copilul din brațe, punându-l pe altar. Ingrozită, mama începu să țipe, dar pumnul lui masiv o intimidă, făcând-o să se retragă într'un colț, resemnată.

„Dacăș mai fi făcut o singură mișcare, m'ar fi ucis” a declarat ea mai apoi comisariului. „Și pe urmă, soțul meu se furișase tocmăi din casă, pentru a cere undeva ajutor.”

Ritualul reîncepu. Adepții cuprinși de delirul mistic, cântau, mormăiau și urlau. Mama al cărei copil trebuia sacrificat, tremura în colțul ei pe jumătate paralizată de teamă, dar când Mills căzu iar într'una din transele sale, femeia se grăbi să-și ia copilul de pe altar, fugind cu el afară.

Când se deșteptă și observă dispariția fetei, Mills nu se infuriă, ci începu să caute cu privirile prin cameră, o altă victimă.

De data aceasta, privirile lui arzătoare se opriră asupra mamei sale, o femeie de vre-o șaptezeci și cinci de ani. Nenorocita crezuse că fiul său era într'adevăr un inspirat, un profet, și luase parte la toate riturile ordonate de el. Nu opuse nici o rezistență, când se văzu luată de mână și dusă la altar, nedându-și seama de ceea ce avea să se întâmple cu ea, decât în clipa când fiul său o trânti pe estrada improvizată din câteva lăzi.

„John, John”, strigă ea atunci înspăimântată. „Ce faci?”

Dar Mills nu dădu nici o atenție strigătelor ei. Li cuprinse gâtul cu degete de oțel și punându-i un genunchiu în piept, o sugrumă.

În vreme ce toți ceilalți îl priviau fără a face o mișcare, hipnotizați de groază, Mills petrecu un lanț pe după gâtul și mijlocul mamei sale ucise, strigând că trupul trebuia ars pe cruce.

În momentul acela, Boss Wells, un vecin, chemat de sora lui Mills, năvăli în încăperea. Deși profund năvălit de scena ce i se înfățișa ochilor, tânărul se repezi la Mills și-l lovi cu putere în obraz. Dementul își ținea degetele încheștate pe gâtul mamei sale și primi lovitura doar cu o animalică mișcare a capului. Wells încercă să-l depărteze de altar, și cum nebunul nu mai slăbia gâtul victimei, cadavrul se rostogoli pe pământ.

În vreme ce tânărul Wells se lupta cu ucigașul, oamenii poliției sosiră la fața locului și ridicând atât pe improvizatul preot, cât și pe adepții săi, pușeră capăt coșmarului. Arestările se făcură cu o neașteptată ușurință, întrucât Mills, cât și ceilalți, nu opuseră nici o rezistență, continuând a psalmodia în limba aceea lipsită de sens a „divinității”.

Duși la închisoare, ei își con-

tinuă postul, rugăciunile și cântecele timp de două zile și două nopți, părând a nu auzi întrebările ce li se puneau. Dar la capătul acestor două zile, primiră cu toții să mănânce, afară de Mills, care rezistă tuturor încercărilor de nutriție forțată.

La proces, Mills a avut izbucniri de o asemenea violență, încât a trebuit să fie legat de scaun.

Cu ocazia investigațiilor făcute imediat după descoperirea asasinatului, s'a aflat că Mills are un frate internat într'un ospiciu, el personal însă, n'a dat niciodată semne de demență, până la această manie religioasă, care s'a terminat în drama relatată.

Psichiatrii cari au studiat aberațiile religioase ale unora dintre americanii din regiunile muntoase și din jurul pădurilor din acest ținut, spun că aceste manifestări se datoresc unor turburări nervoase și mintale, care au la bază însă o cauză fizică. Principalul rău, spun ei, constă în faptul că oamenii acesștia sunt subnutriți. Extazul lor religios nu e altceva decât o dezordine nervoasă.

Apariția acestor nevroze, la țară, unde oamenii trăiesc în sânnul naturii, departe de trepidăția orașului, surprinde la prima vedere. Dar pentru menținerea unei stări de echilibru într'un sistem nervos, mai e

nevoie pe lângă liniște și de un regim alimentar complet. Or tocmăi această lipsă stă la baza psihozelor religioase, ce se manifestă în Kentucky prin „cultul morței”, iar la Paris prin bizarele și rafinatele „slujbe ale diavolului”.

René Jacquard, vlăstarul unei vechi și bogate familii din Franța, dotat cu un talent poetic care-l situa pe o treaptă cu Gabriele D'Annunzio, a sfârșit în floarea vârstei tot datorită unui sdruncin al nervilor. Ruinat cu desăvârșire intelectualicește de morfină, el renunță la poezie și se concentrează asupra acelei vechi nebunii, cunoscută sub numele de „cultul diavolului”. În subteranele Cartierului Latin, Jacquard patrona orgii bizare ca „preot al lui Baal”. El susținea că la originea religiilor se află adorația zeităților „răului” și că Molochul celor vechi constituie adevărata divinitate a lunii.

Într'o noapte, pe când se pregătea să ofere zeității un sacrificiu uman, — reprezentanții poliției aduși de un denunț, năvăliră în templul păgân, smulgând din mâinile preotului, victima care zăcea inertă, amețită fiind de stupefianțe.

Printre discipolii lui Jacquard se afla și renumita frumusețe pariziană Marthe Dalbane, tot o morfinomană, supranumită „Floarea Morței” pentru că toți adoratorii ei păreau

a sfârși tragic.

De aceea, când după o noapte de petrecere, în tovărășia acestei femei, Jacquard fu găsit mort, prietenii săi îl înscrise în lista victimelor făcute de „Floarea Morței”.

Un alt cult al morței, celebru în Franța, a fost cel al coloniei Indo-Chineze din Lyon, cărei i-a căzut victimă frumoasa Marguerite Hodoyer, găsită plutind moartă pe apele Rhonului, goală, cu o frânghie subțire de mătase în jurul gâtului. Anchetând du-se cazul, se descoperi că femeia fusese una din admiratele mondene ale Franței, convinsă de asiatici să intre în secta secretă care adora pe Lokapala, vechiul zeu diavol din Angkor și în al cărei ritual intrau sacrificii umane.

Voodooismul, practicat pe o scară foarte întinsă în Haiti, San Domingo, Cuba, și apărând uneori chiar în America, nu e altceva decât manifestarea aceleiași vechi barbarii la popoare mai puțin civilizate. În Haiti, mai cu seamă, orgiile religioase sunt teatrul unor sacrificii umane, însoțite de acte de canibalism. Acum câțiva ani, Beatrice Chislom, fetița unei marcante personalități americane, a fost cu greu scăpată, după o goană plină de peripecii pe străzile Havanei, din mâinile unui vrăjitor, care o destinase morței, într'o ceremonie voodooică.

E. A.

Cluj / Central University Library Cluj

„LAMPĂ” vă spune puțin

“MINIWATT”

totul!

Încercați aceasta chiar astă-seară și veți arăta cu 10 ani mai tânără

1 Masați obrazul cu vârfurile degetelor dela fiecare mână ușor de jos în sus, trăgând dela mijlocul bărbiei înapre tâmpile.

2 Urmați în același mod dela nas în afară, trăgând în sus peste pleoape înspre tâmpile.

3 Urmați tot în același mod de la mijlocul frunții, trăgând în cercuri de jos în sus și dinăuntru în afară.

Spre a obține cele mai bune rezultate cu acest nou fel de masaj, să repetați mișcările arătate de mai multe ori și să nu întrebuințați la masaj decât crema Tokalon, aliment pentru piele, culoarea rose, celebra Cremă

de Paris. Această cremă conține acum „Biocel”, extras din animale tinere după formula specială prescrișă de Dr. Stejskal, profesor la Universitatea din Viena. În modul acesta, o piele îmbătrânită și ofilită se poate repede

întineri, sbărciturile dispar și mușchii moleșiți se întăresc și înviorază. Încercați chiar astăseară acest nou tratament cu crema Tokalon, aliment pentru piele, culoarea rose, și observați rezultatele.

DORIȚI ROMANE FRUMOASE, AMUZANTE ?

DAMIAN STĂNOIU : Alegere de Stareță

GUIDO DA VERONA : Cântecul de totdeauna și de niciodată

PITIGRILLI : Fecioara de 18 carate, Centura de castitate, Atentatul la pudoare.

Procurați-vă dela toate librăriile cărțile de mare succes ale Edit. „Cugetarea” :

Odată cu încălzirea vremii apar și paraziții la Radio. Singurele posturi de emisiune care pot fi ascultate fără niciun fel de paraziți ziua, noaptea, vara, iarna, sunt posturile pe unde foarte scurte.

Ultimul număr al revistei RADIO-FONIA publică un tablou complex al acestor posturi, cu lungimile lor de undă și programele lor săptămânale.

TURCIA modernă

IN ȚARA LUI KEMAL PAȘA

Oricine a avut prilejul să vadă Turcia de altădată și face astăzi o vizită prin școale, prin cazărmi, prin administrațiile publice, prin moscheele de odinioară, oricine dă o raită prin cafenele, prin târguri sau prin localuri publice, rămâne uimit de avântul și dezvoltarea pe care a luat-o Turcia, în cei zece ani de guvernare a lui Kemal Pașa. O asemenea vizită spune mai mult decât orice fel de date statistice, și oricâte cifre. Revoluția pacinică pe care ghaziul a impus-o țării sale, întrece tot ceea ce s'a făcut în Italia sau în Rusia. Pentru că Mustafa Kemal a fost nevoit să înfrângă pe lângă indolența neamului său prejudecăți de veacuri și credințe devenite religie.

VIAȚA lui Mustafa Kemal, — omul care a reușit să transforme o țară distrusă și o națiune învinsă, într-o țară productivă, sănătoasă și cu drept la viață între celelalte popoare, — e un roman.

S'a născut la Salonic, prin anul 1880, ca fiu al unui fost slujbaș vamal. La început frecvență școlile publice elementare, până când plictisit de pedepsele și muștrările profesorilor săi, fu înscris la o școală particulară. Mai târziu după moartea tatălui său, urmă școala militară preparatorie, distingându-se atât în științele matematice cât și în toate celelalte materii, ceea ce a contribuit să-și merite pe deplin apelativul de „Kemal”, care înseamnă perfect.

A fost apoi conducătorul suferesc al mișcării Junilor Turci; se luptă vitejește în cursul războiului mondial, ajungând până la cel mai înalt grad al ierarhiei militare, acela de comandant al armatei a 7-a, cu zona de operații în împrejurimile Bagdadului. Armistițiul opri chiar la începutul ei ofensiva acestei armate

Dr.: „Ghazi-ul” și guvernul său, asistând la o serbare militară la Ankara.

Jos: Președintele repubblicii turcești acordă o mare importanță agriculturii și îl vedem aici pe moșia sa, supraveghiând munca câmpului.

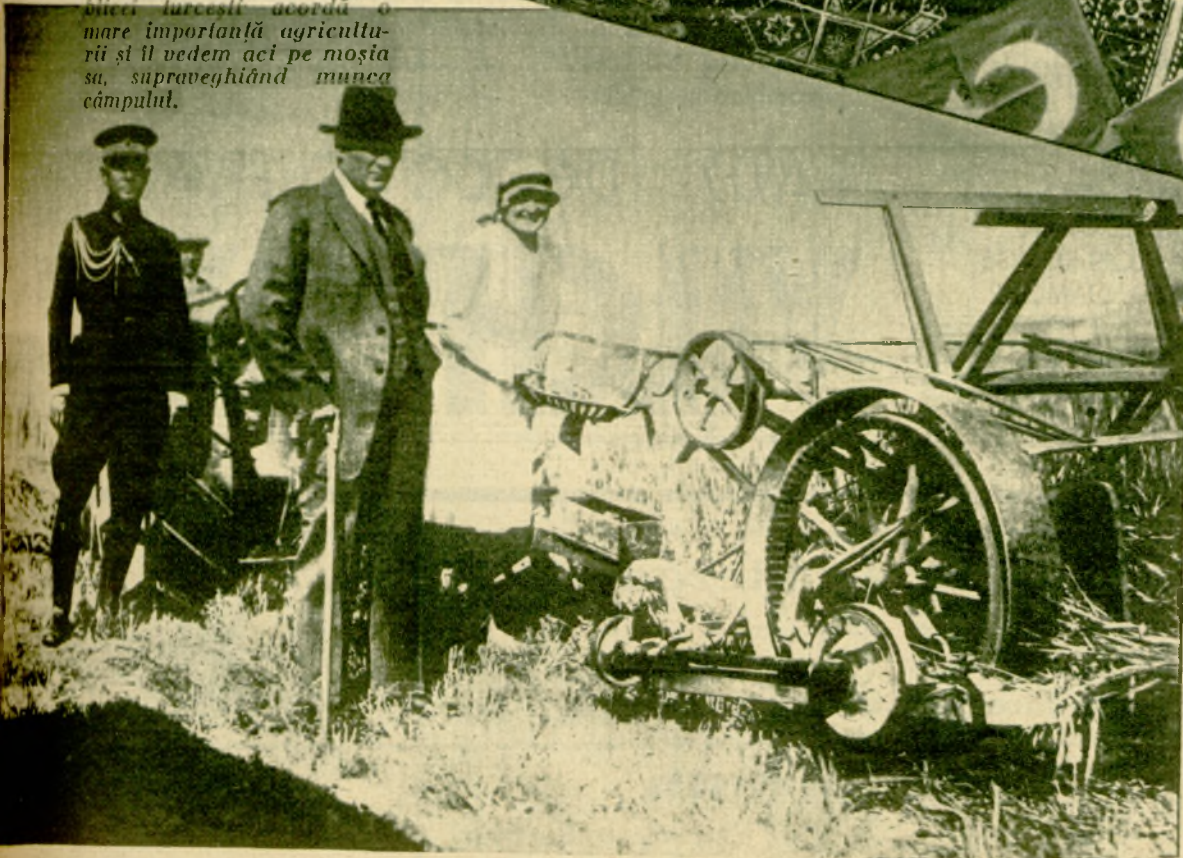
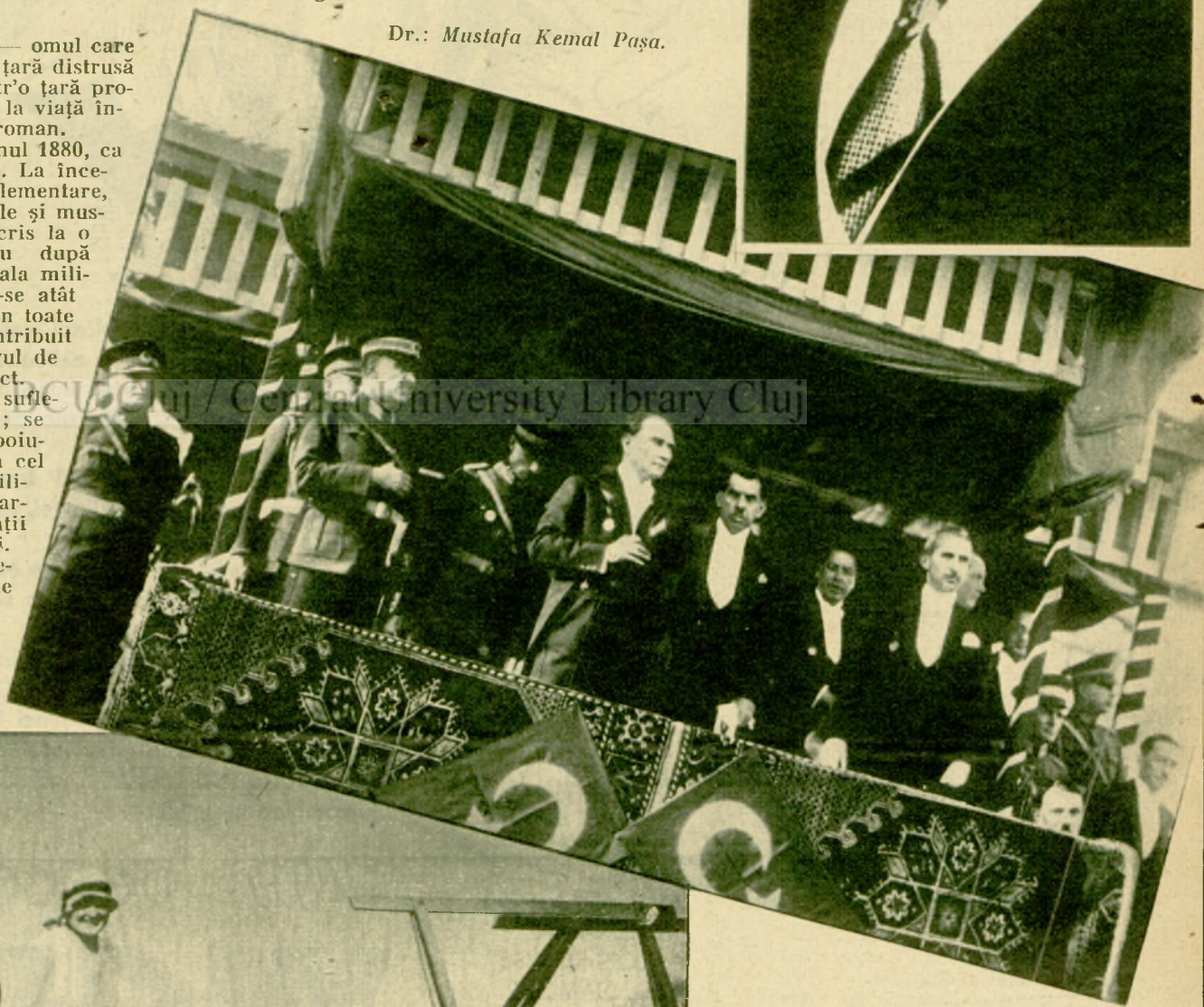
și Kemal se întoarse la Constantinopol: acolo, găsi dezolare și o descurajare cumplită, ceea ce-l făcu să declare:

„Poporul nostru nu poate să cedeze; chiar dacă ar pieri, pământul n'ar avea lăria să suporte greutatea stărilor sale!”

Trimis în Anatolia, înalță stindardul răscoalei împotriva păcii nedrepte și demisionează din armată. Guvernul Sultanului îl declară dușman al legilor în vigoare și-l condamnă la moarte, dar el se pune în fruntea a opt corpuri de armată, înzestrate cu arme și munițiuni — depozitele adunate de germani în Orient nu fuseseră distruse, — și la 11 Februarie 1919 e numit la Erzerum Președinte al guvernului provizoriu din Anatolia.

Se îndreaptă mai întâi împotriva Francezilor, cari ocupau Adana și toată Cilicia și, de departe, duce vreme de doi ani de zile o guerrilla dintre cele mai sângeroase.

Dr.: Mustafa Kemal Pașa.

În același timp reunește la Ankara, în aula unei școli, Adunarea Națională, unde trei sute patruzeci de deputați rănduiți în băncile școlarilor, îi încredințează onoarea țării și-i dau împuternicirea să apere teritoriul național.

Strâns din toate părțile, Kemal se asigură în spate, semnând un pact cu sovietele și la 22 August 1922, pornește ofensiva contra grecilor. În valea Tulu-bunar, armata dușmană e încercuită și masacrată fără milă de Kemal, care vrea să dovedească astfel voința neștrămutată de independență a poporului său. La 9 Septembrie armata turcească își face intrarea în Smirna și pentru că să nu se mai spună că Smirna, fiind populată în majoritatea ei cu greci, aparține acestora, — ordonă incendiarea orașului...

După săvârșirea acestui îndrăzneț act de energie, Mustafa Kemal — investit de către popor cu titlul de „Ghazi” de care se bucurau numai Sultanii, după războaiele glorioase, — se întoarce spre englezi, cari dominau strămtorile. Dar guvernul britanic nici nu se gândește la luptă și oferă, prin armistițiul dela Mudania, suveranitate deplină guvernului din Ankara asupra întregii Turcii, până la izvoarele fluviului Maritza. Sultanul se imbarcă pe un vapor și părăsește pentru totdeauna malurile Bosforului, iar la 18 Noembrie, desființându-se regimul monarhic, Kemal devine președinte al Republicii.

Dușmanii cari amenințau granițele sunt învinși, iar Kemal începe opera cea mare pentru reînvierea patriei sale. Cu o suprafață de 762.000 km. p., dintre cari numai o treime e locuită și abia a douăsprezecea parte cultivată; cu o populație de aproape 14 milioane, dintre cari 13 de origine musulmană, noul stat se trezește la viață, lipsit de orice resurse: Justiția e rău administrată, femeile sunt ținute aproape în sclavie, igiena nu există.

După ce desființă, prin amenințarea pedepsei cu moartea, uzul fesului, — simbolul unei perioade istorice înmormântate, — și asigură egalitate deplină femeilor, — care astăzi profesază și în Tribunale, — Kemal își îndreptă toată atenția către tineret, care va avea sarcina să distrugă orice urmă a trecutului.

Copiii sunt adunați în vaste asociații naționale, tip militar-sportiv, — și pretutindeni răsar școli moderne, conduse de inteligențe luminate și superioare; în același timp cadrele armatei sunt refăcute, o instrucție nouă se predă în mod sistematic și numeroase opere publice — străzi, apeducte, căi ferate — se construiesc cu râvnă și metodic, ziua și noaptea.

Spre a da impuls științei și cultului, în genere, Ghaziul impune întocmirea complicatelor caractere arabe cu alfabetul latin.

Artele se trezesc de-așemenea... Pe scenele teatrelor debutează talente proaspete și cei mai merituosi dintre ei sunt trimiși în streinătate, pentru desăvârșirea studiilor, iar tribunalele capătă un alt cod, întocmit pe baze moderne.

În zece ani Turcia și-a schimbat aspectul cu desăvârșire: indiferența a fost înlocuită cu ordinea, descurajarea cu cea mai aprigă dorință de viață.

Și atunci, Kemal, ca să accentueze și mai mult caracterul pur național al Statului, a ordonat ca din rugăciunile și toate riturile religioase să fi eliminat idiomul arab, ne mai întrebându-se decât limba turcă.

Semiluna, care părea apusă pentru totdeauna, scânteiază astăzi din nou, cu mai multă însuflețire.

G. R.

O discuție aprinsă

„Da, da”... răsună glasul melodios a lui Colette, „sunt încântată de atențiunea delicată a logodnicului meu. Deși copleșit de afaceri, a venit de la Paris aducându-mi 6 flacoane TALON-ROUGE, apa de Colonia, de care nu mă pot despărți”.

„...Intr'adevăr”, continuă bruna Lucienne, „produsele Vilchery, sunt expresia fineței, suavității și distincției, specifice spiritului francez”.

„Colonia SATYNELLA”, zise ea, „e pasiunea mea și aud că Vilchery a lansat subtilele sale ape de Colonia și în România...”

„Eu...”, șopti seducător Angelica, „ador NUIT ETOILEE” Irène se pronunță pentru „NID D'AMOUR” iar Yvonne pentru „REVELATION”. Atunci interveni Henry cu prestigiul eleganței sale: „Frumoasele mele doamne, eu prefer „CHARME DE FEMME”... „E și natural”... răspunseră ele zâmbind cu înțelese

MAMY
SATYNELLA
REVELATION
TALON-ROUGE
NID D'AMOUR
NUIT ETOILEE
CHARME DE FEMME
SECRET DES FLEURS

EAUX DE COLOGNE

VILCHERY

Noul model de Superheterodina R. C. A.

Tip R 70 reprezintă cel mai perfect aparat, ce se poate obține la prețul său
Demonstrațiuni la revânzătorii R. C. A.

Reprezentanța: București, Cal. Victoriei 106. — Tel .247-40

O excursie de lux în America

O călătorie de 45 zile cu prețul record de 45.000 Lei
BUCUREȘTI - ANVERS - AMERICA - BUCUREȘTI

Plecarea la 21 Iulie a. c.

Imbarcarea la Anvers, pe vaporul belgian „Gerolsten”. Toate cabinele exterioare confortabile, cu apă curentă, caldă și rece, masă îmbelșugată, saloane de dans, bibliotecă, bar. Intregul vapor la dispoziția călătorilor.

Sosirea la New-York la 4 August a. c.

18 zile în America.

Se vor vizita următoarele orașe: New-York, Buffalo — cu o plimbare la cascada Niagara și o excursie pe lacul Erie, până la Detroit, — (aci se va vizita uzinele Ford). Apoi, Chicago — cu trei vizite la marea expoziție internațională — Cleveland, Philadelphia, Pittsburg, Atlantic-City, Washington, capitala Statelor-Unite, și retour la New-York.

Inapoierea la 5 Septembrie.

Întreținere de rangul întâi în hoteluri mari, fiecare cameră cu odă de baie și radio, telefon, etc.

Numărul locurilor limitat la o sută, după numărul cabinelor de pe vapor.

Inscrieți-vă la Banca Cornea, Calea Victoriei No. 28.

PLĂTIM 500 LEI

PENTRU FIECE
BILET de TRAMVAY

dacă seria și numărul lui se găsește printre cele zece serii și numere pe care revista noastră, începând din săptămâna viitoare, le va publica în fiecare Miercuri. Ați cumpărat azi un bilet de tramvai simplu, sau un bilet de corespondență sau un abonament de șase călătorii, sau un abonament lunar. Păstrați-le și Miercuri dimineața aruncați-vă privirea în „Realitatea Ilustrată”. Confrunțați numărul și seria biletului cu numerele și seriile pe care le vom publica, și dacă ați găsit vreunul care să corespundă, ați câștigat

UN PREMIU DE 500 LEI

În fiecare săptămână sunt 10 câștiguri a 500 lei. Adresați-vă revistei „Realitatea Ilustrată” str. Const. Mille 7, et. IV, tel. 3-59-99. Lista numerelor câștigătoare este aleasă în înțelegere cu direcțiunea S. T. B.-ului.

STIINTA PROGRESEAZĂ!

PASTA DE DINȚI RADIOACTIVĂ

Email D'Argy

ALBEȘTE DINȚII ȘI ÎNTĂREȘTE GINGIILE

O MINUNE!

Săpun Cadum

Sănătatea pielii Dv. și frumusețea tenului Dv. depinde de săpunul ce-l întrebuințați. Săpunul Cadum, riguros pur și neutru, curăță profund epiderma, o tonifică și înviorează frăgezimea sa. Cu totul lipsit de sodă li-

beră, Cadum convine la pielea cea mai fină, chiar aceia atât de delicată, a copiilor mici. O lungă uscare îi ia orice urmă de umiditate. Pentru aceia Cadum durează mult timp. Nu există săpun mai eficient pentru toaletă și baie.

— La Farmacii, Drogerii și Parfumerii —

Vă faceți singură rochiile ?

„Realitatea Ilustrată“ vă oferă tiparele

CELE două fotografii pe care le publicăm, înfățișează două modele originale ale unei mari case de modă din Viena. Alegeți-vă pe cel care vă convine și — dacă vă lucrați singură sau vă faceți rochiile în casă — noi vă oferim în schimbul sumei de 80 lei tiparul

Cititoarele din provincie care doresc să aibă vreunul din aceste tipare, ne vor trimite prin mandat poștal suma de lei 80 indicându-ne numărul de ordine al modelului. Cititoarele din Capitală, pot lua personal aceste tipare dela redacția revistei noastre, strada Const. Mille 7, et. IV.

Vom publica în fiecare săptămână câte două-trei modele de rochii, pentru care vom ține tiparele la dispoziția cititoarelor.

3) Rochie de după amiază din mătase imprimată cu jachețică din aceeași materie. Mâneca, cu volane din organdi de mătase.

4) Rochie din organdi imprimată (indicată pentru kermesse, curse, etc.). Garnitură din panglică ciré sau mătase lucioasă.

O călătorie feerică

PLECAREA LA 24 Iunie
20 ZILE PE MAREA NEAGRĂ,
MAREA MARMARA, MAREA EGEE,
MAREA MEDITERANĂ și
MAREA IONICĂ

Vizitarea a peste 15 insule bogate în antichități și cu trecut mitologic.

Zilnic băi de soare și de mare.

Călătorie organizată în cele mai confortabile condițiuni, cu cabine, mesele pe vapor și în insule, vizitări de temple și muzee, plimbări prin parcuri de

chiparoși, portocali și dafini.

Se va vizita:

ISTAMBUL, cu pădurea de minarete, cu luminosul Prințipo, cu misteriosul Eyub, la capătul Cornului de Aur.

ATENA cu simfonia artei clasice, înghețate în marmoră, dela Acropole și Partenon, cu minunatele temple dela DELFI și CORINT și stațiunea plină de soare: PHALERO.

CRETA, insulă minunată.

CORFU, insulă cu grădini strălucind pe țărnițele dantele și pline cu castele.

În aceste 20 zile excursioniștii vor putea face zilnic băi de soare și de mare, sub supraveghe-

rea MEDICULUI excursiei.

COSTUL ACESTEI CALĂTORII DE ARTĂ, VIS ȘI SĂNĂTATE ESTE DE 12.850 LEI DE PERSOANĂ

Cuprinzând întreaga întreținere, din Portul Constanța și înapoi în Portul Constanța, cu cabina pe vapor, circuite cu autotur, taxe de muzee, pașaport și vize consulare.

Numărul de locuri fiind riguros limitat se va respecta ordinea înscrierilor.

Lămuriri și prospecte se trimite la cerere de către „REALITATEA ILUSTRATĂ“, SECȚIA TURISM, str. Const. Mille 7, Tel.

TEN
CATIFELAT
FIN
PARFUMAT

CU PUDRA

TENDRESSE

LEGRAIN

In șapte nuanțe

TENE BRO

DE RUDYARD KIPPLER

6)

Agencia Tenebro, — *tenement-brokers*, adică Agenția curterilor de locuințe, — funcționa de câteva luni, în apartamentul lui Rex Farwell, transformat în sediul agenției. Tot acest sediu, se reducea de fapt la o cameră, pe ușa căreia se fixase o tăbliță de metal, pe care scria: „Tenebro”. În cameră, se aflau două birouri, față în față; unul era al directorului general Rex Farwell; celălalt al lui Bill Parker, procuristul firmei. Lângă biroul directorului, se afla masuta cu mașina de scris a Dianei Driss. Pe biroul lui Rex un telefon. Un raft cu clasoare, iar pe pereți, afișe mari, colorate, foarte sugestiv ilustrate, pe care erau scrise devize și îndemnuri, ca acestea: „Deveniți proprietari prin Agenția Tenebro”; „Căminul ideal îl găsiți prin Tenebro”...

La biroul său, Rex Farwell răsfoiește niște acte. Lângă el, la mașina de scris, Diana citește un roman. La celălalt birou, dr. Bill Parker, în haine noi, de o eleganță cam strigătoare, cu o floare albă la butonieră, cască prelung...

— Ai zis ceva? îl întreabă Rex.

— Eu? Nu.

— Ce faci acolo?

— Desleg un joc de cuvinte încrucișate, răspunde Bill candid.

— Mai bine du-te și spune clienților cari așteaptă în anticameră, că azi nu primesc audiențe, zise Rex.

— Nici azi nu-i primești?

— Spune-le că sunt ocupat... Că am o conferință cu delegatul societăților imobiliare americane.

— Hm... americane!... făcu Bill, eșind în anticameră, ca să concedieze clienții.

Când Rex Farwell rămase singur cu Diana în birou, o întreabă pe un ton vag autoritar:

— E ceva corespondență, azi?

— Da, răspunde Diana, punând pe biroul lui Rex un teanc de scrisori și ziare. Le-am triat... Astea sunt oferte noi... Sosec foarte multe oferte... E și o adresă dela New-York, dela centrală.

Bill Parker se întoarce în cameră, și se așază, punându-și picioarele pe birou. În poziția aceasta, sugea din havană și, din când în când, căsca.

Rex îi arunca priviri mâniate. Până ce, scos din fire, i se adresă:

— Iar?... Ți-am mai spus că un procurist nu stă cu picioarele pe birou! Dacă n'ai de lucru, du-te la plimbare.

Bill nu așteaptă să i se repete invitația. Își luă pălăria și bastonul, și, fluierând, eși.

Farwell se adresă Dianei:

— Ai spus că e o adresă dela Centrală? Ce vor?

— Ne felicită că afacerile merg atât de bine la Londra, răspunde Diana, și ne întreabă dacă nu e cazul să înființăm o sucursală pentru Scoția...

— Ia s'o vedem...

Rex se cufundă în citirea scrisoarei. Își păstra toată seriozitatea, fără ca pe figura sa să apară cel mai mic semn de mulțumire.

— Ziarele au ceva? adăogă el.

— Am însemnat cu creionul albastru reclamele agenției noastre, răspunde fata. Iată... „Tenebro”... „Agenția Tenebro”, un anunț pe un sfert de pagină... Bilantul Agenției Tenebro: „105 vânzări de imobile în 3 luni...” „O activitate prodigioasă”... Și alte titluri ca astea... Ne laudă grozav...

— Să răspundem Centralei, zise Rex. Nu e bine s'o neglijăm.

Și începu să dicteze secretarei sale, o scrisoare comercială. Apoi, se întrerupse, ca să observe:

— Dar ai învățat la perfecție stenografia!... Ți minte, acum trei luni, în noaptea aceea, la Papagalul Alb, spuneai că nu vei ști niciodată să muncești... Ei bine, ești o steno-dactilografă desăvârșită...

Ușierul, un negru în uniformă albastră, apărui în cadrul ușii:

— Domn ala venit mereu... vrea primești el...

— Nu primesc pe nimeni, răspunde Rex.

Dar înainte ca negrul să se retragă, se strecură în birou Stewens, strigând:

— Bună ziua, domnule director general!...

— A, iar d-ta? făcu Rex... Știu, girafa care s'a îndrăgostit de un călugăr... O știu, mulțumesc... Nu vâ mai rețiu...

În acest timp, negrul împingea spre ușe pe Stevens, care protesta:

— Pardon!... Un moment!...

În fine, cu o îmbrâncire, negrul scoase afară pe inoportunul anecdoticier.

— Ce tip!... făcu Rex. Nici mort n'am să scap de anecdotele lui!... Sambo!... Sambo!...

Negrul apărui din nou în cadrul ușii, iar Rex se răsti:

— Sambo, nu ți-am spus că nu vreau să-l mai văd pe ăsta pe aci?...

— Poate vrea să-ți spună altceva... zise Diana.

— Ași, oamenii ăștia cari au mania să spună anecdote, sunt mai rău ca scaiul... Nu putem avea un moment liber...

— Ordonati eu spintec la el?... întreabă Sambo.

— Ei, făcu Rex răsând, nu trebuie musai să-l spinteci!... Dar să nu-l mai lași să intre...

— Să nteles, trăiți!...

După esirea ușierului negru, Diana se apropie de Rex:

— Ești surmenat... Prea muncești mult... Ai griji prea grele, Rex... Nu ai putea să-ți simplifici viața, să...

— Am în tine un colaborator atât de pretios, Diana...

Ai fost bun cu mine, răspunde fata, și de aceea caut și eu să fiu cât mai de folos. Dar cred că ar trebui să ai mai multă încredere în mine, și să nu-mi ascunzi nimic... din ce pregătești și...

— Ce vrei să spui? zise Farwell.

Dar Diana nu răspunde direct:

— Ai văzut ce repede scriu acum la mașină? Am luat și lectii serale de corespondență comercială și de contabilitate. Ești mulțumit de mine?...

— Da, dar nu vreau să te surmenezi, la rândul tău... Ești supărată că pe luna asta am întârziat să-ți achit salariul? Aștept bani dela New-York. Ai nevoie?...

Dacă chiriașii Dv.

s'au plâns iarna trecută că apartamentele au fost insuficient încălzite, instalați un

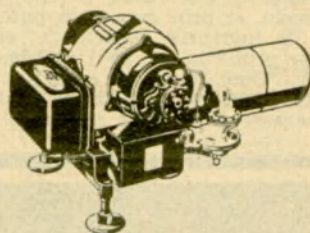
injector GILBERT & BARKER

și veți pune capăt nemulțumirilor

Mulți proprietari au dificultăți cu chiriașii pentru că încălzitul imobilelor lasă de dorit. Aceste plângeri rezultă adesea în apartamente neînchiriate. Dacă instalați un injector cu păcură Gilbert & Barker, puteți fi siguri că încălzitul imobilului vă va costa mult mai puțin, iar

chiriașii vor fi complet satisfăcuți.

Acest injector funcționează automat; singurul lucru pe care trebuie să-l faceți este să indicați temperatura pe care o doriți pe un termometru special denumit „thermostat”. Restul face injectorul!

Acesta este injectorul automat Gilbert & Barker.

Serviciu rapid — păcură de calitate superioară, la DISTRIBUȚIA

REPREZENTANȚI PENTRU ROMÂNIA:
AGENȚIA AMERICANĂ S. A.
CALEA VICTORIEI, 126 — BUCUREȘTI

REALITATEA 29 ILUSTRATA

— Nu, mulțumesc, răspuse fata. Am făcut economie, ca să mă achit complet de datoria ce o am către Moro Mopp. I-am trimis până acum din salariul meu 60 de lire; plus 50 de lire, pe care mi le-ai dat ca acout din salariile viitoare. Mai am să-i dau 90 de lire, și scap de el!...

— Din salariul pe luna asta, te achiți, constată directorul.

— Da, Rex... Cum să-ți mulțumesc, că m'ai scăpat de el?...

CAP. V.

MAREA LOVITURA

În acea zi, după terminarea orelor de birou, Diana pleacă la gazda ei din oraș, o femeie bătrână, fosta doică a lui Rex, iar directorul se duse într-o berărie, unde lua de obicei masa, împreună cu Bill Parker, procuristul său.

Era o berărie foarte modestă și era ciudat cum, un director general și un procurist, nu luau masa într-un local mai select.

Bill îl aștepta, cu melonul pe ochi. Îl întâmpină cu amare reproșuri:

— Suntem în 20 ale lunii, și nu mi-ai dat încă salariul!...

Rex Farwell îi declară fățiș:

— Am isprăvit banii! Dacă nu facem ceva, vreo afacere, dacă nu dăm odată marea lovitură, nu mai am nici de masă... Nici Diane nu i-am plătit leafa... Mi-ar fi tare ciudă, să mă inec tocmai acum, ca țiganul la mal!...

— Noi n'o să facem niciodată afaceri serioase... Ce faliment!.. dădu Bill din cap.

— Ști că Diana mai are numai 90 de lire să-i dea lui Mopp, și scapă definitiv de el?

— Diana, Diana!... făcu Bill supărat. Tu te gândești la Diana, și suntem amenințați să rămânem pe drumuri... Cum ți-ai inchipuit că o să dureze agenția asta fantomă? Dacă nu dăm lovitură cea mare, ne scufundăm... Diana... Mereu, Diana... Dar noi? Tu m'ai băgat în afacerea asta!... Nu crezi că trebuie să ai acum răspunderea situației mele?... Diana!...

— E așa de mulțumită cu noua ei viață... zise Rex Farwell...

— Nu știi dacă va fi tot atât de mulțumită, când va afla adevărul asupra agenției tale...

— Diana nu trebuie să afle!... zise Rex cu hotărâre.

— Bine Rex, ce te-a apucat cu reclama asta americană, care a costat atâtia bani?... Parcă ai inebunit?... Pe toate zidurile orașului, numai afixe cu „Agenția Tenebro”... În toate ziarele, „Agenția Tenebro”...

— Trebuie să dau impresia că e o afacere comercială serioasă... de primul ordin...

— Ascultă Rex, — zise Parker, în altă ordine de idei, în timp ce chelnerul le servia o salată banală, — mi se pare că te-ai înșelat: Diana nu e atât de mulțumită cu noua ei viață, la agenția noastră...

— De unde știi tu? întrebă Farwell.

— Dacă e așa de mulțumită, atunci de ce plânge în fiecare noapte?

— Cine ți-a spus că plânge?... Cum așa?...

— Mi-a spus gazda ei, zise Bill, matracuca aia bătrână, pe cări i-ai recomandat-o tu.

— E doica mea. Ce ți-a spus?...

— Că Diana e o fată foarte liniștită, prea liniștită chiar, că nu vorbește cu nimeni și că trebuie să aibe un necaz ascuns, fiindcă noaptea, o aude, uneori, din camera vecină, cum plânge încet, probabil cu capul înfundat în perne, ca să nu se audă...

— Și de ce plânge? întrebă Rex, emoționat.

— Nu știu... Poate că regretă viața de lux pe care ar fi trăit-o cu Moro Mopp...

— E cu puțință?... Ascultă Bill, trebuie să aflăm cât mai curând, ce are Diana... Uite... Tu ești procuristul firmei. Serviciul de informații intră în atribuțiile tale. Trebuie să-mi afli imediat, ce necaz o supără pe Diana... Ai înțeles?...

— Dece n'o întrebi tu? zise Bill posac.

— Poate că mie nu mi-ar spune totul. Caută să afli dela ea, dacă nu cumva a amenințat-o Moro Mopp... Poate că i-e frică de el...

În adevăr, în timpul acestor trei luni, de când Rex îi răpise pe Diana și de când funcționa agenția Tenebro, faimosul roșcovan Moro Mopp, nu dăduse nici un semn de viață. Dar aceasta îngrozia mai mult pe cei doi băieți, decât un atac fățiș din partea lui Moro.

Ce pregătea, ce uneltea în umbră, roșcovanul uriaș?...

* * *

Mary Barnett, fiica guvernatorului Rodhesiei, nu putu să dea nici o lămurire, asupra răpitorilor ei. Ea nu știa decât că, pe când se întorcea dela Universitate, la un colț dosnic, un șofer cu fața acoperită de o cască de automobilist, i se adresase:

— Miss Barnett! Stăpâna mea, Miss May, vă cheamă în automobilul dânsii!...

În adevăr, dintr-o limuzină, o femeie voalată îi făcea semne; Maryei i s'a părut că e May, cea mai bună prietenă a ei. Fără să bănuiască nimic, se apropie de automobil, portiera se deschise, și fu îmbrăncită înăuntru. Îndată mașina se puse în mișcare și Mary simți pe figură o mască de cloroform.

Când s'a trezit, era în întuneric și tăcere deplină. Și-a dat apoi seama, că i se cususe pe cap o cască de piele, fără găuri pentru ochi și urechi, și prin care abia putea să respire. Cineva, crede că o femeie, îi da îngrijirile elementare; era hrănită numai cu lapte, pe care-l sugea printr'un pai ce i se băga prin despăcătura căștii din dreptul gurii... Cum casca nu avea nici o gaură în dreptul ochilor și urechilor. Mary era ca și oarbă și surdă... mult curajoasă însă din fire, nu-și pierduse prea mult cumpătul.

Povestind toate acestea lui Sir Arthur Lavington, inspectorul de poliție Robert Evans, adăugă:

— E interesant, d-le Consilier, ce precauții minuțioase au luat răpitorii, ca victima să nu vadă, să nu audă, să nu pipăie, să nu-și poată da seama cu nici un simț, de locul unde a fost ținută prizoniera, și să nu poată încerca absolut nimic, ca să evadeze și să fugă.

Cu casca aceea ce o făcea oarbă, surdă și mută, cu mâinile în pungi de piele groasă, Miss Mary n'a avut absolut nici o impresie, în legătură cu răpitorii ei și locul unde se ascund. De aceea, ea nu ne-a putut face nici o declarație folositoare, nu ne-a putut indica nici un amănunt, nici o pistă de urmat...

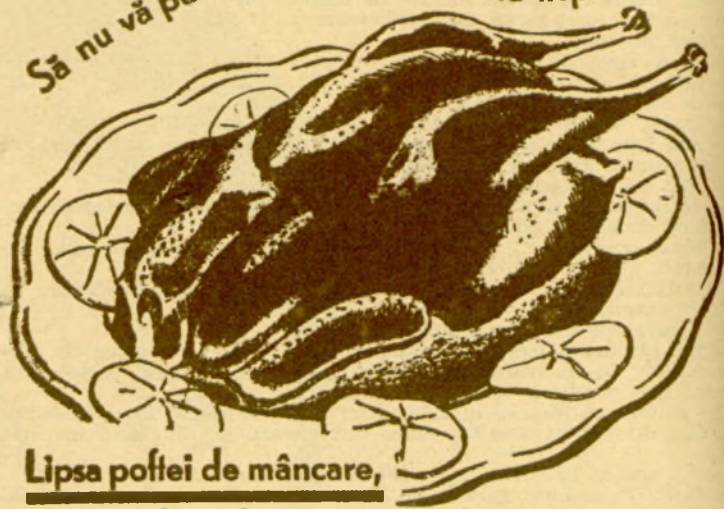
— Sir Arthur — zise Sola Sanders, secretara consilierului de stat, — dacă-mi dați voce, cred că există în toate acestea o indicație foarte prețioasă.

— Și anume? întrebă Sir Arthur.

— Sistemul acesta de a înfășura capul prizonierilor în căști de piele și pumnii în pungi, e de proveniență africană. Acolo, e un sistem de tortură. Prizonierul e lăsat, cu casca aceea cusută în jurul capului, să se asfixieze, lent, iar pielea ce se usucă și-i comprimă pumnii, face ca unghiile, când îi cresc, să-i intre în carne. Victima moare de cangrenă, de tetanos sau inebunită de chin și groază...

(Va urma)

Să nu vă puteți delecta cu această friptură?

Lipsa poftei de mâncare,
durerile de cap,
enervările fără motiv

sunt simptomele

ANEMIEI

ARTOSE
ESTE LEACUL!

Autorizat de Ministerul Sănătății cu
No. 35422.

Artose primește sângele, face poftă de mâncare, dă energie. Se recomandă în special contra anemiei și slăbiciunii. Foarte indicat pentru convalescenți!

Prețul
98 Lei

La Farmacii și Droguerii

PASTA DE DINTI

PEBECO

DINȚI ALBI - GURA SĂNĂTOASĂ - RESPIRAȚIE PROASPĂTĂ

Pagina JOCURILOR

Concursul nostru pe luna Mai

Condițiile de participare

Pot participa la premiile noastre toți cititorii cari au deslegat jocurile publicate în două numere consecutive.

Rezultatul se publică lunar.

PREMIILE

Premiul I-lea: 300 lei, în numerar.

Premiul II-lea: 200 lei, în numerar.

Premiul III-lea: o sticlă cu apă de Colonia.

Deslegările se trimit timp de 7 zile, după apariția numărului, al doilea.

Se va menționa pe plic: „Secția jocurilor”.

Problema VI-a (Cuvinte încrucișate)

ORIZONTAL: 2) Merge cu viitorul. 5) Partea superioară a pistolului (I s'ar fi putut spune și altfel...). 8) De domeniul aerului. 8a) Echivalează cu „si”, în muzica bisericească. 12) Auxiliarul biciclistului. 14) Brunet. 18) Inerent vertebratelor. 19) Contrariul lui pupă. 20) Partea caracteristică a unui peisagiu. 22) Pagubă sau viciu. 23) Finalul lui 9 vertical, având însemnare proprie. 25) Anagramă din son. 26) Produsul pomului. 27) Profetiză. 30) Pronume fascist. 31) E în război cu Paraguay. 33) Iubirea s'a plasat tocmai unde era mai nimerit... 34) Zeul soare. 35) Slăbiciune. 36) Indemn. 37) Predicator.

VERTICAL: 1) Intocmai. 2) În deșert, zadarnic. 3) Ursită,

la figurat. 4) Cuceritori. (Termenul a fost întrebuintat de d. Vaida, la banchetul dat în onoarea d-lui Titulescu). 6) Delicat și atrăgător. 7) Luna florilor. 9) Regele cu piramida. 10) La cununie sau procese de divorț. 11) O grămadă năvalnică. 12) Numeral. De obicei este format din sexe contrarii. 13) Măciucă nodoroasă. 15) Plimbare. 16) Mămăliga moldoveanului. 17) Fiul lui Jupiter. 20) Capitală de canton în Corsica. 21) Opuscul. 24) Către. 28) Rup, prin licență poetică. 29) Murdărie. Cuvântul nu-i tocmai bine plasat... 32) Moș Morfeu. 34) Il are parcul. 35) Unguent. 35) ..., iri, itum, ire. 36) Notă muzicală.

YVETTE

Problema VII-a (Rebus)

Se va afla două versuri dintr-o poezie de Eminescu.

A. HABER

Excursiile „Realității Ilustrate”

Duminica și sărbătoarea

călătoriți cu

„Realitatea Ilustrată”

„REALITATEA ILUSTRATA” va organiza în fiecare Duminică și sărbătoare, excursiuni pentru cititorii ei. Astfel se vor vizita: Curtea de Argeș-Cumpăna. — Valea Prahovei cu Sinaia, Bușteni, Predeal și Brașovul. — Băile Herculane, Orșova, Insula Ada-Caleh, Turnu Severin. — Stațiunile balneare de pe valea Olutului. — Giurgiu, cu plimbare cu vaporul pe Dunăre până la Turtucaia, vizitarea locurilor istorice, Oltenița. — Brăila cu minunatele ei bălți. — Constanța, etc. etc.

Toate aceste excursiuni vor fi făcute la prețuri extrem de populare, așa ca să poată lua parte la ele oricare dintre cititorii noștri, care vrea să evadeze pentru o zi, în aer liber, din haosul Capitalei.

Participați la excursiile „Realității Ilustrate”. Veți învăța astfel să vă cunoașteți țara, distrându-vă minunat în același timp.

UNDE DORIȚI SĂ CĂLĂTORIȚI?
CÂND DORIȚI SĂ CĂLĂTORIȚI?
CÂT DORIȚI SĂ DUREZE CĂLĂTORIA?
ÎN CE LOC DORIȚI SĂ PETRECEȚI VACANȚA?

Adresați-vă secției de „Turism” a Realității Ilustrate care organizează special pentru dv. și pentru grupuri cât de mici, călătorii în țară și în străinătate.

Școli, instituții, asociații, comitete, veniți la Realitatea Ilustrată care vă va da toate informațiile privitoare la formalități, hoteluri, itinerarii, fie preluând conducerea grupului, fie făcând pentru dv. toate demersurile.

St. C. Mille 7—11, et. IV. Tel. 3.59.99.

UN APEL IMPSESIONANT

Primum următorul apel, pe care-l recomandăm cititorilor noștri:

Indreptățita sete de a cunoaște

Dorul i apelul unor școlari din An noasa

Un grup de 26 elevi din cl. VI-a și a VII-a dela școala primară de stat din com. Aninoasa, județul Hunedoara, de sub conducerea d-lui inv. Ioan Trifan, vor să întreprindă o excursiune până la Marea Neagră. E atâta dorință caldă la acești școlari, de a cunoaște Capitala și orasele din drum, până la Marea Neagră, că de un an de zile n'au cruțat nimic ca să obțină din partea autorităților, tot ce aceștia le-ar putea pune la dispoziție gratuit. Deoarece până la suma de 15.600 lei acestor școlari le lipsesc încă 6600 lei, speranța noastră este că se vor găsi încă oameni de bine, cari îi vor ajuta, pentruca acești apropiați absolvenți ai școlii primare, — poate mai toți sortiti să se întorcă la brazda pârîntească, — să-și poată îndeplini acest mic ideal, de-a vedea Capitala și Marea, a căror amintire o vor purta cu ei toată viața. Numele generoșilor donatori, cari vor da contribuția lor pentru scopul amintit mai sus, vor fi publicate în revista noastră.

Contribuțiile se pot trimite pe adresa: D-lui inv. Ioan Trifan, com. Aninoasa, jud. Hunedoara.

Un milion pentru un stomac

Este vorba desigur de un stomac nou

Câte persoane suferinde de stomac ar da această sumă — dacă ar avea-o — pentru a putea, dacă nu să schimbe acest organ, cel puțin să se vinde definitiv de stomac. Un stomac bolnav poate fi considerat ca a 11-a plagă a Egiptului. Indispozițiile stomacale se datorează de multe ori excesului de aciditate pricinuit de fermentația alimentelor rău digerate și care fermentează în stomac, sau alimente grele sau prea picante. Acreliile, gazele din intestine și stomac, sughițurile, dispesia, crampele, senzațiile de arsură sunt simptome care nu trebuie neglijate și cari nu rezistă cinci minute unei jumătăți de linguriță de Magnesia Bisurata luată în puțină apă imediat după fiecare masă sau imediat ce se simte nevoie. Magnesia Bisurata înlătură aproape instantaneu excesul de aciditate și evită inflamația mucoaselor stomacului. De vânzare la toate farmaciile și drogheriile la prețul de lei 75. — sau în format mare economic la prețul de lei 110.

CUPON DE JOCURI

No. 329

Numele și prenumele

Adresa

„REALITATEA ILUSTRATA. — Director Nic. Constantin.
Redacția și Administrația: Str. Const. Mille 7—9—11, Telefon 359/99.
Imprimată la foto-rotogravură în atelierele „Adevărul” S. A.

Comandorul Eugen Botez, cunoscut în literatură sub pseudonimul Jean Bart, a murit Vineri 12 Mai, fiind înmormântat la 14 Mai, la Cimitirul Militar Bellu. În dr.: Comandorul Botez pe catafalc; Jos: Un instantaneu prins la înmormântarea lui Jean Bart! Amiralul Gavrilescu rostindu-și cuvântarea, în fața mormântului deschis.

Brigada de grăniceri din Capitală, — compusă din regimentele No. 1 „Regele Carol II” și No. 8, a fost la Mormântul Eroului Necunoscut din Parcul Carol, unde, comandantul ei, d. general Cornicioiu a depus o coroană.

Cu acest prilej, d. general Cornicioiu a ținut recruților o impresionantă cuvântare, explicând simbolul Eroului Necunoscut, după care întreaga brigadă a defilat prin fața mormântului.

În fotografia noastră, d. general Cornicioiu, vorbind recruților.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Din
TARA

„Monitorul Oficial” a împlinit 100 ani. Cu această ocazie s'a organizat în noul palat al instituției, o festivitate, la care au participat Suveranul, membrii Monitorului și mulți invitați.

Fotografia noastră de sus, reprezintă primul număr al „Monitorului Oficial” (pe vremea aceea se numea „Buletin” — gazeta administrativă), iar cea din dreapta, pe d. ministru Madgearu, ținându-și cuvântarea.

(Foto Berman-Realitatea)